

2. neljännes 2009

Jeesuksen elämä, työ ja opetukset

14

Sapattina 4. huhtikuuta 2009

Todelliset palvelijat

"Vapahtajamme kaipaa tunnustusta. Hän janoaa niiden rakkautta, jotka Hän on omalla verellään ostanut. Hän ikävöi sanomattoman hartaasti, että he tulisivat Hänen luokseen ja saisivat elää. Kuten äiti odottaa pienokaisensa hymyilevän hänet nähdessään, mikä on merkinä ymmärryksen heräämisestä, niin Vapahtajakin odottaa kiitollisen rakkauden ilmausta, joka osoittaa, että sielussa on alkanut hengellinen elämä." -Aikakausien Toivo s. 169, 170.

Palveluksen pyytäminen

1. Minkä alueen halki Jeesus taivalsi ollessaan matkalla Juudeasta Galileaan? Minne Hän pysähtyi lepäämään iltapäivän kuumuudessa? Joh. 4.1-6 (katso 1. Moos. 26:17-22; 33:18, 19).

"Matkallaan Galileaan Jeesus kulki Samarian kautta. Päivä oli puolessa, kun Hän saapui Siikemin kauniiseen laaksoon. Tämän laakson reunassa oli Jaakobin lähde. Matkastaan väsyneenä Jeesus istuutui sen luo levähtämään, sillä aikaa kun Hänen opetuslapsensa menivät ostamaan ruokaa." -Aikakausien Toivo s. 162.

2. Mitä Jeesus pyysi naiselta, joka tuli Jaakobin kaivolle? Miksi tämä vaikutti oudolta naisen mielestä? Joh. 4:7-9.

"Juutalaiset ja samarialaiset olivat katkeria vihamiehiä ja välttivät, mikäli mahdollista, kaikkea kosketusta toistensa kanssa... Juutalainen ei lainannut mitään samarialaiselta eikä ottanut vastaan ystävällisyyden osoitusta, ei edes leipäpalaa tai kupillista vettä. Ostaessaan ruokaa opetuslapset toimivat sopusoinnussa kansansa tavan kanssa. Mutta sen pidemmälle he eivät menneet. Ei edes Kristuksen opetuslasten mieleen tullut pyytää suosionosoitusta samarialaisilta tai millään tavalla koettaa hyödyttää heitä...

Juutalaisten ja samarialaisten välinen viha esti naista osoittamasta ystävällisyyttä Jeesukselle, mutta Vapahtaja koetti löytää tien hänen sydämeensä ja jumalallisesta rakkaudesta syntyneellä tahdikkuudella pyysi eikä tarjonnut suosionosoitusta." -Aikakausien Toivo s. 162, 163.

Jumalan lahja

3. Mitä me usein ylenkatsomme samarialaisen naisen tavoin? Voimmeko tyydyttää hengellisen janomme maallisista lähteistä? Joh. 4:10-12.

"Hän näki edessään vain janoisen vaeltajan, joka oli matkan uuvuttama ja pölyinen... Hän katsoi taaksepäin isiin ja eteenpäin Messiaan tulemiseen, samalla kun isien toivo, Messias itse, oli hänen vieressään, eikä hän Häntä tuntenut. Kuinka monta janoista sielua on nykyaikanakin aivan elävän lähteen partaalla, kuitenkin etsien kaukaa elämän veden lähteitä!" -Aikakausien Toivo s. 165, 166.

4. Minkä erityisen lahjan Herra haluaa antaa jokaiselle, joka janoaa Hänen siunauksiaan? Joh. 4:1-6; 6:27.

"Se, joka koettaa sammuttaa janoaan tämän maailman lähteillä, juo vain janotakseen jälleen. Kaikkiällä ihmiset ovat janoavia. He ikävöivät jotakin, joka tyydyttäisi heidän sielunsa kaipauksen. Yksi ainoa voi täyttää tuon tarpeen. Maailma tarvitsee Kristusta, joka on 'Kaikkien kansojen toivo'. Jumalallinen armo, jonka Hän yksin voi lahjoittaa, on kuin elävä vesi: se puhdistaa, virvoittaa ja elvyttää sielun."

"Jeesus ei esittänyt sitä ajatusta, että yksi ainoa siemaus elävää vettä olisi juojalle kylliksi. Se, joka on saanut maistaa Kristuksen rakkautta, kaipaa jatkuvasti lisää, mutta hän ei etsi mitään muuta. Maailman rikkaus, kunnia tai nautinnot eivät häntä houkuttele. Hänen sydämensä rukoilee lakkaamatta: 'Enemmän sinua.' Ja Hän, joka ilmaisee sielulle sen tarpeen, odottaa saavansa tyydyttää sen nälän ja janon. Kaikki ihmiskeinot ja apulähteet pettävät. Vesisäiliöt tyhjenevät, lammikot kuivuvat, mutta Lunastajamme on tyhjentyvätön lähde. Voimme juoda juomistamme, ja aina löydämme täyden vesivaraston. Sillä, jonka sydämessä Kristus asuu, on sisässää siunausten lähde - 'joka kumpuaa iankaikkiseen elämään'. Tästä lähteestä hän ammentaa voimaa ja armoa täyttämään kaikki hänen tarpeensa." -Aikakausien Toivo s. 164.

Palvelijat, joita Jumala etsii

5. Mitä tämä nainen oivalsi Jeesuksen puhuessa hänen sydämelleen? Joh. 4:16-19.

"Nyt Jeesus muutti äkkiä puheenaihetta. Ennenkuin tämä sielu saattoi vastaanottaa sen lahjan, jonka Hän halusi antaa, hänen täytyisi tuntea syntinsä ja Vapahtajansa... Kuulija vapisi. Salaperäinen käsi käänteli hänen elämäntarinansa lehtiä tuoden julki sen, minkä hän oli toivonut ainaisesti pysyvän salassa. Kuka tämä oli, joka saattoi lukea hänen elämänsä salaisuudet? Hänen mieleensä tuli ajatuksia iankaikkisuudesta, tulevasta tuomiosta, jolloin kaikki, mikä nyt on kätkeytyneenä, tulee paljastetuksi. Iankaikkisuuden valossa hänen omatuntonsa heräsi. Hän ei voinut kieltää mitään, mutta hän koetti välttää puhumasta niin vastenmielisestä aiheesta. Syvän kunnioituksen vallassa hän sanoi: 'Herra, minä näen, että sinä olet profeetta.' Sitten, toivoen voivansa vaientaa omantuntonsa syytökset, hän käänsi keskustelun uskonnollisiin kiistakysymyksiin. Jos tämä oli profeetta, Hän varmaan voisi antaa hänelle selvitystä näistä asioista, joista niin kauan oli väiteltä." -Aikakausien Toivo s. 165.

6. Hyväksyykö Jumala meidät, koska me palvelemme kauniissa temppelissä, kuten Jerusalemin temppeli tai Garissimin vuoren temppeli? Ketkä ovat todellisia palvelijoita? Kenet Jumala voi hyväksyä? Miten tämä liittyy jokaiseen meistä? Joh. 4:20-24 (katso Ps. 50:23).

"Samarialaiset rakensivat oman temppelinsä Garissimin vuorelle. Siellä he palvelivat Jumalaa Mooseksen jumalanpalvelusmenojen mukaan, vaikka he eivät kokonaan luopuneetkaan epäjumalanpalveluksesta. Mutta onnettomuudet kohtasivat heitä, viholliset tuhosivat heidän temppelinsä, ja he näyttivät olevan kirouksen alaisia. Kuitenkin he pitivät kiinni perinteistään ja jumalanpalvelusmuodoistaan. Ihmiset eivät pääse yhteyteen taivaan kanssa etsimällä pyhiä vuoria tai pyhää temppeliä... Jumalalta tuleva uskonto on ainoa uskonto, joka johtaa Jumalan luo. Voidaksemme oikein palvella Häntä meidän täytyy syntyä Pyhästä Hengestä. Tämä puhdistaa sydämen ja uudistaa mielen sekä antaa meille kyvyn tuntea ja rakastaa Jumalaa. Se tekee meidät halukkaiksi noudattamaan kaikkia Hänen vaatimuksiaan. Tämä on todellista Jumalan palvelemista. Se on Pyhän Hengen sepittäjä, ja sellainen rukous on Jumalalle otollinen." -Aikakausien Toivo s. 167, 168.

Suurenmoinen ilmestys

7. Minkä suurenmoisen ilmestyksen Jeesus antoi tälle naiselle? Hyläten alkuperäisen tehtävänsä, mitä ilouutista hän halusi jakaa? Joh. 4:25-30; Luuk. 13:10.

"Kun hänen menneisyytensä oli paljastettu hänelle, hän oli tullut huomaamaan suuren puutteellisuutensa. Jeesus oli osoittanut hänelle voivansa lukea hänen elämänsä salaisuudet, ja kuitenkin Hän tuntui olevan hänen ystävänsä, joka sääli ja rakasti häntä. Nainen alkoi saada jonkinlaisen käsityksen Hänen luonteestaan. Hänen mielessään heräsi kysymys: 'Olisikohan tämä kauan kaivattu Messias?' Kristuksen tälle naiselle antamaa suoraa ilmoitusta ei olisi voitu antaa itsen vanhurskaille juutalaisille. Kristus oli paljon pidättyvämpi puhuessaan heidän kanssaan. Se, mikä juutalaisilta evättiin ja mitä opetuslapsiakin myöhemmin käskettiin pitämään salassa, ilmaistiin tälle naiselle. Jeesus näki, että hän käyttäisi tietoaan saattaakseen toisiakin Hänen armostaan osallisiksi." -Aikakausien Toivo s. 168, 169.

Elämän sanat

"Jokainen tosi opetuslapsi on syntynyt Jumalan valtakuntaan lähetystyöntekijäksi. Se, joka juo elävää vettä, tulee elämän lähteeksi. Vastaanottajasta tulee antaja. Kristuksen armo sydämessä on kuin lähde erämaassa, joka kumpuaa virvoittaen kaikkia ja tehden ne, jotka ovat valmiit joutumaan perikatoon, halukkaiksi juomaan elämän vettä." -Aikakausien Toivo s. 174.

15

Sapattina 11. huhtikuuta 2009

Sadonkorjuun aika

"Me näemme suuren tarpeen tuoda totuus kaukaisten maiden lisäksi myös lähellämme oleville. Lähellämme on kaupunkeja, joissa ei ponnistella sielujen pelastamiseksi. Miksei perheiden, jotka tuntevat ajankohtaisen totuuden, pitäisi asettua asumaan näihin kaupunkeihin tuoden esille Kristuksen opetuksia, työskennellen nöyryydellä, ei omalla tavallaan, vaan Jumalan tavalla, tuodakseen valoa niiden eteen, joilla ei ole tietoa siitä?" - Christian Service s. 180

Erityistä hengellistä ravintoa sielulle

1. Kun opetuslapset palasivat Jaakobin kaivolle, mitä Jeesus vastasi, kun he tarjosivat Hänelle ruokaa? Mikä oli merkittävää Hänen vastauksessaan? 4:31, 32; Matt. 4:4.

"Se luova voima, joka toi esille maailmat, on Jumalan sanassa. Tämä sana antaa voimaa ja synnyttää elämää. Jokainen käsky on lupaus. Kun tahto myöntyy siihen ja se vastaanotetaan sydämeen, se tuo mukanaan Jumalan elämän. Se muuttaa luonteen ja luo ihmisen uudelleen Jumalan kuvaksi. Näin saatua elämää ylläpidetään samalla tavalla. Ihminen 'elää jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee' (Matt. 4: 4)." -Elämä ja kasvatus s. 120, 121.

2. Ymmärsivätkö opetuslapset Hänen sanansa? Minkä syvän hengellisen merkityksen Hänen sanansa välittivät? Joh. 4:33, 34; 5:36, 38.

"Kun seurakunnalla todella on sanoman henki, he käyttävät kaiken energiansa pelastaakseen sieluja, joiden puolesta Kristus kuoli. He valloittavat uusia lähetyskenttiä. Ne, jotka eivät ole vihittyjä saarnaajia, tulevat olemaan Jumalan työntekijöitä, jotka vierailevat seurakunnissa ja yrittävät vahvistaa jäännöstä, joka on valmis kuolemaan. Tulee olemaan myös maallikkoja, jotka muuttavat kaupunkeihin sekä näennäisen syrjäisiin paikkoihin, jotta he voivat antaa Jumalan heille antaman valon loistaa muille." -Christian Service

"On aikoja, jolloin Jumalan palvelijasta näyttää mahdottomalta suoriutua välttämättömästä työstä... Jotkut pelkäävät, että he eivät käytettävissään olevilla edellytyksillä kykene kaikkeen siihen, minkä katsovat velvollisuudekseen. Mutta jos he etenevät uskossa, menestys seuraa heidän pyrkimyksiään ja ihmiset näkevän Jumalan valmistaman pelastuksen. Hän joka on käskenyt seuraajiaan menemään kaikkeen maailmaan, tukee jokaista työntekijää, joka kuuliaisena hänen käskylleen pyrkii julistamaan hänen sanomaansa." -Apostolien teot s. 271.

Vilja on valmis korjattavaksi

3. Kohdatessaan tämän samarialaisen naisen, mitä Jeesus valmisti opetuslapsiaan ymmärtämään? Joh. 4:35; Apt. 1:8; Matt. 24:14.

"Yhä istuen lähteen partaalla Jeesus katseli viljavainioita, jotka levisivät Hänen silmiensä eteen. Auringon säteet kultasivat niiden hentoa vehreyttä. Osoittaen tätä näkyä opetuslapsilleen Hän käytti sitä vertauskuvana: 'Ettekö sano: 'vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu?' Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainoita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi.' Näin puhuessan Hän katseli kaivolle tulevia ihmisjoukkoja. Viljan leikkuuseen oli vielä neljä kuukautta, mutta tässä oli laiho, joka jo oli valmis leikattavaksi." -Aikakausien toivo s. 170.

4. Mikä palkkio on luvassa Jumalan työtä tekeväälle? Minkä iankaikkisen palkan hän saa? Joh. 4:36; Luuk. 14:14.

"Jo nyt saa leikkaaja palkan', Hän sanoi, 'ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja leikkaaja saisivat yhdessä iloita. Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä, ja leikkaaja toinen.' Tässä Kristus viittaa siihen pyhään palvelukseen, jota niiden on suoritettava Jumalalle, jotka vastaanottavat evankeliumin. Heidän on oltava Hänen eläviä sanansaattajiaan. Hän pyytää heiltä henkilökohtaista palvelusta. Joko sitten kylvämme tai niitämme, teemme työtä Jumalalle. Toinen sirottaa siemenen, toinen korjaa sadon, ja sekä kylväjä että leikkaaja saavat palkan. he iloitsevat yhdessä työnsä tuloksista." -Aikakausien Toivo s. 170.

Sadonkorjuu sitä edeltävästä kylvöstä

5. Jos hengellinen kylväjä ei kerää työnsä hedelmiä, mikä toivo saa hänet jatkamaan työtään? Joh. 4:37, 38; 1 Kor. 3:6, 7.

"Vapahtaja katsoi eteenpäin helluntaipäivän suureen sadonkorjuuseen. Opetuslasten ei tullut pitää sitä omien ponnistustensa tuloksena. He pääsivät toisten vaivain hedelmille. Aadamın lankeemuksesta asti Kristus oli uskonut sanan siemenen valituille palvelijoilleen kylvettäväksi ihmissydämiin. Ja näkymätön vaikutus, kaikkivoipa voima, oli tehnyt työtään hiljaa mutta tehokkaasti sadon kypsyttämiseksi. Jumalan armon kastetta, sadetta ja auringonpaistetta oli lähetetty virvoittamaan ja ravitsemaan totuuden kylvöä. Nyt Kristus aikoi kastella kylvön omalla verellään. Hänen opetuslapsilleen annettiin etuoikeus työskennellä yhdessä Jumalan kanssa. He olivat Kristuksen ja muinaisten pyhien työtovereita. Kun Pyhä Henki helluntaina vuodatettiin, kääntyi tuhansia yhtenä päivänä. Tämä oli Kristuksen kylvön tulos, Hänen työnsä sato." -Aikakausien Toivo s. 171.

Sadonkorjuu odottamattomassa paikassa

6. Mitä tapahtui monelle samarialaiselle, kun he kuulivat Jeesuksen sanoman, huolimatta siitä, että juutalaiset halveksuivat heitä, ? Joh. 4:39, 40; Salomonin virsi 3:4.

"Naiselle lähteen partaalla lausutut sanat olivat olleet hyvän siemenen kylvämistä, ja miten nopeasti saatiinkaan sato! Samarialaiset tulivat kuulemaan Jeesusta ja uskoivat Häneen. Kokoontuen Hänen ympärilleen lähteen reunalla he ahdistivat Häntä kysymyksillä ja ottivat halukkaasti vastaan Hänen selityksensä monista asioista, jotka olivat olleet heille hämäriä. Heidän kuunnellessaan heidän hämmennyksensä alkoi hälvetä. He olivat kuin pimeydessä olleet ihmiset, jotka äkkiä näkivät valonsäteen ja seurasivat sitä, kunnes pääsivät kirkkaaseen päivään. Mutta he eivät tyytyneet tähän lyhyeen keskusteluun. He halusivat kuulla enemmän ja saada myös kaikki ystävänsä kuulemaan tätä ihmeellistä opettajaa. He kutsuivat Hänet kaupunkiinsa ja pyysivät Häntä jäämään luokseen. Kaksi päivää Hän viipyi Samariassa, ja vielä monet uskoivat Häneen." -Aikakausien Toivo s. 171.

7. Oliko heidän ennakkoluulonsa juutalaisia vastaan este, vai hyväksyivätkö he aidolla vakaumuksella Hänet Vapahtajana ? Joh. 4:41, 42; 1. Joh. 5:20.

"Samarialaiset uskoivat, Messiaan tulevan ei vain juutalaisten vaan koko maailman Lunastajana. Pyhä Henki oli Mooseksen kautta ennustanut Hänen olevan Jumalan lähettämä profeetta. Jaakobin välityksellä oli lausuttu, että kansat kokoontuisivat Hänen luoksensa, ja Aabrahamin välityksellä, että Hänessä kaikki maan kansat tulisivat siunatuiksi. Näihin raamatunkohtiin perustui samarialaisten usko Messiakseen. Se, että juutalaiset olivat tulkinneet väärin myöhemmät ennustukset, liittäen Kristuksen toisen tulemisen kirkkauden Hänen ensimmäiseen tulemiseensa, sai samarialaiset hylkäämään kaikki muut pyhät kirjoitukset paitsi Mooseksen välityksellä annetut. Mutta kun Vapahtaja poisti nämä väärät käsitykset, niin monet uskoivat myöhemmätkin ennustukset ja Kristuksen omat sanat Jumalan valtakunnasta." -Aikakausien Toivo s. 171, 172.

Kaikkien vapahtaja

"Jeesus oli alkanut repiä alas juutalaisia ja pakanoita erottavaa väliseinää ja

saarnata pelastusta maailmalle. Vaikka Hän itse olikin juutalainen, Hän seurusteli vapaasti samarialaisten kanssa siten uhmaten kansansa farisealaisia tapoja. Heidän ennakkoluuloistaan välittämättä Hän nautti tämän halveksitun kansan vieraanvaraisuutta. Hän nukkui heidän kattonsa alla, söi heidän kanssaan heidän pöydässään nauttien heidän käsiensä valmistamaa ja tarjoamaa ruokaa, opetti heidän kaduillaan ja kohteli heitä hyvin ystävällisesti ja huomaavaisesti." -Aikakausien Toivo s. 172.

16

Sapattina 18. huhtikuuta 2009

Poikasi on elossa

"Mitä hartaammin ja kestävämmiin anomme, sitä läheisemmin liitymme hengellisesti Kristukseen. Saamme enemmän siunauksia, koska meillä on enemmän uskoa. Meidän osanamme on rukoilla ja uskoa. Valvokaa ja rukoilkaa. Valvokaa ja olkaa yhteistyössä rukouksia kuulevan Jumalan kanssa... Puhukaa ja toimikaa rukoustenne mukaisesti. Sillä seikalla tulee olemaan ratkaiseva merkitys siinä, osoittaako koetus uskonne aidoksi vai rukouksenne pelkäksi muodollisuudeksi." -Kristuksen vertaukset s. 100, 101.

"Meidän ei tule uskoa siksi, että näemme tai tunnemme Jumalan kuulevan meitä. Meidän on luotettava Hänen lupauksiinsa. Kun uskoen tulemme Hänen luokseen, menee jokainen pyyntömme suoraan Jumalan sydämeen." -Aikakausien Toivo s. 178.

Mies jolla oli hätäinen pyyntö

1. Miksi jotkut kieltäytyivät hyväksymästä Jeesuksen sanomaa, vaikka oli runsaasti todisteita siitä, että Hän oli profeetta? Joh. 4:44, 45; Matt. 13:57; Mark. 6:4.

"Pääsiäisjuhlista palaavat galilealaiset toivat mukanaan tiedon Jeesuksen ihmeellisistä töistä... He toivoivat, että tämä mies, joka oli ajanut hallitusmiehet pakoon, olisi odotettu vapauttaja. Yhä uusia tietoja tuli, jotka vain vahvistivat näitä valoisia toiveita. Kerrottiin että profeetta oli julistanut olevansa Messias. Mutta Nasaretin kansa ei uskonut Häneen. Tästä syystä Jeesus ei käynyt Nasaretissa matkallaan Kaanaan. Vapahtaja selitti opetuslapsilleen, ettei profeetalla ole mitään arvoa omassa maassaan.

Ihmiset arvostelevat luonnetta sen mukaan, mitä he itse kykenevät pitämään arvossa. Ahdasmieliset ja maailmallismieliset arvostelivat Kristusta Hänen alhaisen syntymänsä, vaatimattoman pukunsa ja jokapäiväisen työnsä mukaan. He eivät osanneet antaa arvoa Hänen puhtaalle mielelleen, jossa ei ollut ainuttakaan synnin tahraa." -Aikakausien Toivo s. 175.

2. Ollessaan Kaanaassa, minkä kiireellisen pyynnön Jeesus sai kuninkaan virkamieheltä? Joh. 4:46, 47.

"Kapernaumissa tämä sanoma kiinnitti erään juutalaisen ylimyksen huomiota, joka oli kuninkaan virkamies. Hänen poikansa sairasti parantumattomalta näyttävää tautia. Lääkärit olivat menettäneet kaiken toivonsa, mutta kun isä kuuli Jeesuksesta, hän päätti etsiä apua Häneltä. Lapsi oli hyvin heikko, ja pelättiin, ettei se eläisi siihen asti, kun hän ehtisi takaisin. Siitä huolimatta isästä tuntui, että hänen täytyi henkilökohtaisesti saada esittää asiansa. Hän toivoi isän rukousten herättävän suuren Lääkäriin myötätuntoa." -Aikakausien Toivo s. 196, 197.

Todellinen toivon lähde

3. Mikä oli Jeesuksen vastaus virkailijan kysymykseen? Selitä Jeesuksen vastaus. Joh. 4:48; 1 Kor. 1:22; Matt. 12:38, 39.

"Saapuessaan Kaanaan hän näki Jeesuksen kansanjoukon ympäröimänä. Tuskaisin sydämin hän tunkeutui lähelle Jeesusta. Hänen uskonsa horjui, kun hän näki vain yksinkertaisesti puetun miehen, joka oli pölyinen ja matkasta väsynyt. Hän epäili, voisiko tämä henkilö tehdä sen, mitä hän oli tullut Häneltä pyytämään. Kuitenkin hän meni puhuttelemaan Jeesusta, kertoi asiansa ja pyysi Vapahtajaa seuraamaan häntä hänen kotiinsa. Mutta Jeesus tiesi jo hänen surunsa. Ennen kuin virkamies oli lähtenyt kotoaan, Vapahtaja oli nähnyt hänen ahdistuksensa. Mutta Jeesus tiesi myöskin, että tämä isä oli mielessään määrännyt ehtoja, jotka koskivat hänen uskoaan Jeesukseen. Ellei hänen pyyntönsä suostuttaisi, hän ei tunnustaisi Häntä messiaaksi. Virkamiehen siinä odottaessa tuskaisen epätietoisena Jeesus sanoi: 'Ellette näe merkkejä ja ihmeitä, te ette usko.'" -Aikakausien Toivo s. 176.

4. Mitä voimme ymmärtää isän toisesta vetoomuksesta? Mitä tekisimme samanlaisessa tilanteessa? Joh. 4:49; Mark. 5:23, 35, 36.

"Kuninkaan virkamiehellä oli kuitenkin jonkin verran uskoa, sillä olihan hän tullut pyytämään sitä, mikä hänestä oli kallein kaikista siunauksista. Jeesuksella oli vielä suurempi lahja annettavana hänelle. Hän ei ainoastaan halunnut parantaa lasta, vaan saattaa virkamiehen ja hänen perheensä osallisiksi pelastuksen siunauksista ja sytyttää valon Kapernaumissa, josta kohta oli tuleva hänen oma työkenttensä. Mutta virkamiehen täytyi käsittää tarpeensa, ennen kuin hän halusi Kristuksen armoa. Tämä virkamies edusti monia kansastaan. He olivat kiinnostuneita Jeesuksesta itsekkäistä vaikuttimista. He toivoivat saavansa jotakin erikoista hyötyä Hänen voimallaan, ja he asettivat uskonsa tämän ajallisen lahjan saamisen varaan, mutta he eivät nähneet hengellistä sairauttaan eivätkä Jumalan armon tarvettaan." -Aikakausien Toivo s. 176, 177.

Jumalan vastaus inhimilliseen tarpeeseen

5. Oliko virkamies odottanut saavansa niin nopean ja armollisen vastauksen ja ihmeen niin suuresta välimatkasta huolimatta? Joh. 4:50.

"Jaakobin tavoin hän myös voitti. Vapahtaja ei voi kääntyä pois sielusta, joka suuressa hädässään turvautuu Häneen... Virkamies lähti Vapahtajan luota tuntien rauhaa ja iloa, jollaista hän ei koskaan aikaisemmin ollut tuntenut. Hän ei uskonut ainoastaan, että hänen poikansa paranisi, vaan uskoi lujasti luottaen, että Kristus oli Vapahtaja. Samalla hetkellä kotona Kapernaumissa kuolevan lapsen vuoteen ympärillä olevat näkivät äkillisen ja salaperäisen muutoksen. Kuoleman varjo väistyi sairaan kasvoilta. Kuume oli lähtenyt hänestä päivän kuumimmalla hetkellä. Perhe oli hämmästynyt, ja ilo oli suuri... Juuri sillä hetkellä, jolloin isä uskossa tarttui lupaukseen: 'Poikasi elää', jumalallisen rakkauden kosketus paransi kuolevan lapsen." -Aikakausien Toivo s. 177, 178.

6. Mitä ihmeellisiä seurauksia tällä kokemuksella oli mieheen ja hänen perheeseensä? Joh. 4:51-54.

"Isä rientää tervehtimään poikaansa. Hän painaa hänet sydäntään vasten ikäänkuin kuolleista palanneena ja kiittää Jumalaa yhä uudelleen tästä ihmeellisestä parantumisesta. Tämä virkamies halusi tietää enemmän Kristuksesta. Kuultuaan myöhemmin Hänen opetustaan hän ja koko hänen perhekuntansa tulivat Jeesuksen opetuslapsiksi. Heidän koettelemuksensa koitui koko perheen kääntymykseksi. Tieto tästä ihmetyöstä levisi, ja

Kapernaumissa, missä Kristus suoritti niin monta valtavaa tekoa, valmistui tie Hänen henkilökohtaiselle toiminnalleen." -Aikakausien Toivo s. 178.

7. Miksi vastaukset rukouksiimme tulevat joskus viiveellä? Pitäisikö meidän luottamuksemme Jumalaan riippua siitä, vastaako Hän kaikkiin rukouksiimme? Jaak. 4:3; 1:6; Ps. 31:24.

"Hän joka siunasi virkamiestä Kapernaumissa, on aivan yhtä halukas siunaamaan meitäkin. Mutta tämän ahdistetun isän tavoin meidät usein ajaa Jeesuksen luo halu saada jotakin maallista hyvää, ja vain jos pyyntöömme suostutaan, olemme valmiit luottamaan Hänen rakkauteensa. Vapahtaja haluaa antaa meille suurempia siunauksia, kuin mitä pyydämme, ja Hän viivyttelää vastauksensa antamista osoittaakseen meille sydämemme pahuuden ja suuren armon tarpeemme. Hän toivoo meidän luopuvan itsekkyydestämme, joka saa meidät etsimään Häntä. Tunnustaen avuttomuutemme ja suuren tarpeemme meidän tulee kokonaan luottaa Hänen rakkauteensa." -Aikakausien Toivo s. 178.

Elämän sanat

"Virkamies halusi *nähdä* rukouksensa täyttyneen, ennen kuin hän uskoisi, mutta hänen täytyi tyytyä Jeesuksen sanaan, että hänen pyyntönsä oli kuultu ja siunaus annettu. Tämä läksy on meidänkin opittava. Meidän ei tule uskoa siksi, että näemme tai tunnemme Jumalan kuulevan meitä. Meidän on luotettava Hänen lupauksiinsa. Kun uskoen tulemme Hänen luokseen, menee jokainen pyyntömme suoraan Jumalan sydämeen. Kun olemme pyytäneet Hänen siunausta, meidän tulisi uskoa saavamme sen ja kiittää Häntä siitä, että olemme sen saaneet. Sitten meidän on ryhdyttävä tehtäviimme varmoina siitä, että siunaus tulee silloin, kun sitä kipeimmin tarvitsemme. Kun olemme oppineet tekemään näin, tulemme tietämään, että rukouksiimme vastataan. Jumala on tekevä hyväksemme 'monin verroin enemmän', 'kirkkautensa runsauden mukaisesti', 'väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan'. Ef. 3:20, 16; 11: 19.

17

Sapattina 25. huhtikuuta 2009

Ramman parantaminen

"Ei hyödytä mitään puhella uskonnosta välinpitämättömästi tai rukoilla

ilman sielun nälkää ja elävää uskoa. Nimellinen usko Kristukseen, joka ottaa Hänet vastaan vain maailman Vapahtajana, ei voi koskaan parantaa sielua... Ei riitä, että uskomme sen, mitä kerrotaan *Kristuksesta*, meidän täytyy uskoa *Kristukseen*. Meitä hyödyttää vain sellainen usko, joka ottaa Hänet vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana ja omaksuu Hänen ansionsa meille." -Aikakausien Toivo s. 325, 326.

Sairas ja kykenemätön

1. Millaisia ihmisparkoja aina makasi Betesdan lammikon luona? Mikä oli heidän suuri toiveensa? Joh. 5:2-4.

"Määräaikoina tämän lammikon vesi kuohui, ja yleisesti uskottiin sen tapahtuvan yliluonnollisen voiman vaikutuksesta, ja että kuka ikänä veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä astui lammikkoon, parani, sairastipa hän mitä tautia tahansa. Satoja sairaita oleili paikalla, mutta joukko oli niin suuri, että kun vesi kuohutettiin, ja he syöksyivät eteenpäin, he polkivat alleen itseään heikompia, miehiä, naisia ja lapsia... Jotkut viettivät yönsäkin näissä suojissa ryömien lammikon partaalle päivä päivältä turhaan toivoen apua." -Aikakausien Toivo s. 201

2. Kuka oli kärsivän joukon keskuudessa? Joh. 5:5 (katso Snl. 8:34, 35).

"Jeesus oli jälleen Jerusalemissa. Kulkiessaan yksikseen mietiskelyyn ja rukoukseen vaipuneena Hän tuli lammikon luo. Hän näki onnettomia sairaita odottamassa sitä, mitä he luulivat ainoaksi paranemismahdollisuudekseen. Hän halusi käyttää parantavaa voimaansa ja tehdä jokaisen sairaan terveeksi. Mutta silloin oli sapatti. Paljon väkeä oli menossa temppeeliin jumalanpalvelukseen, ja Hän tiesi, että tällainen parantaminen herättäisi juutalaisissa sellaisia ennakkoluuloja, että he tekisivät lopun Hänen toiminnastaan." -Aikakausien Toivo s 180, 181.

Parantavat sanat

3. Minkä kysymyksen Jeesus kysyi rammalta mieheltä, tietäen kuinka pitkään hän oli ollut rampana? Joh. 5:6, 7.

"Mutta Vapahtaja näki erään äärettömän sääliittävän tapauksen. Se oli mies, joka oli ollut avuton raajarikko kolmekymmentäkahdeksan vuotta. Hänen sairautensa johtui suuressa määrin hänen omista synneistään, ja sitä

pidettiin Jumalan rangaistuksena. Yksin ja ystävittä, tuntien olevansa Jumalan armon ulkopuolella, tämä sairas oli viettänyt monta pitkää, ikävää vuotta... Siinä sairas makasi matollaan ja kohotti silloin tällöin päätään katsoakseen lammikkoon, kun hellät, säälivät kasvot kumartuivat hänen puoleensa ja hänen korviinsa kuuluivat sanat: 'Tahdotko tulla terveeksi?' Toivo syttyi hänen sydämessään. Hänestä tuntui, että hän nyt jollakin tavalla saisi apua." -Aikakausien Toivo s. 202

4. Kysyikö Vapahtaja häneltä muita kysymyksiä? Miten nopeasti Jeesus vastasi hänen suurimpaan toiveeseensa? Joh. 5:8.

"Jeesus ei pyydä tätä sairasta uskomaan Hänen. Hän sanoo yksinkertaisesti: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy.' Mutta mies tarttuu uskossa tähän sanaan. Jokaisen hermon ja lihaksen läpi virtaa uusi elämä, ja hänen rampoihin jäseniinsä tulee tervettä elinvoimaa. Mitään kysymättä hän asettaa tahtonsa tottelemaan Kristuksen käskyä, ja kaikki hänen lihaksensa toimivat hänen tahtonsa mukaan. Hypähtäen jaloilleen hän huomaa olevansa liikuntakykyinen." -Aikakausien Toivo s. 181.

5. Mitä tapahtui välittömästi sen jälkeen, kun Herra käski häntä nousemaan ja kävelemään? Joh. 5:9.

"Jeesus ei ollut antanut hänelle mitään lupaa jumalallisesta avusta. Mies olisi voinut ruveta epäilemään ja siten menettänyt ainoan parantumismahdollisuutensa. Mutta hän uskoi Kristuksen sanat, ja toimiessaan niiden mukaan hän sai voimaa." -Aikakausien toivo s. 203

"Sairas mies katsoo Jeesukseen uudella toivolla. Hänen kasvojensa rohkaiseva ilme ja Hänen äänensävyensä ovat ainutlaatuisia. Hänen olemuksensa näyttää huokuvan rakkautta ja voimaa. Ramman usko tarttuu Kristuksen sanaan. Kyselemättä hän käyttää koko tahtonsa noudattaakseen sanaa, ja tämän tehdessään hänen koko kehonsa vastaa. Jokaisessa hermossa ja lihaksessa kulkee uutta elämää, ja hänen rammat raajansa alkavat toimia. Hän ponnistaa jaloilleen ja lähtee liikkeelle vankoin ja vapain askelin, ylistäen Jumalaa ja iloiten juuri löytämästään vahvuudesta." -The ministry of Healing

Ihmeen jälkeen

6. Mikä oli Juutalaisten reaktio kun he näkivät parannetun miehen kävelevän? Ylistivätkö he Herraa suuresta ihmeestä? Joh.

5:10-13; Room. 10:2 (katso Jer. 17:21; Miik. 6:8).

"Parannettu rampa kumartui ottamaan vuoteensa, johon kuuli vain matto ja huopa, ja oikaistessaan jälleen itsensä mielihyvän tuntein hän kääntyi katsomaan parantajaansa, mutta Jeesus oli kadonnut väkijoukkoon. Mies pelkäsi, ettei hän tuntisi Häntä, jos hän jälleen näkisi Hänet. Rientäessään eteenpäin varmoin, joustavin askelin, ylistäen Jumalaa ja iloiten vastaan saamastaan voimasta hän kohtasi useita fariseuksia ja kertoi heille heti parantumisestaan. Häntä hämmästytti se, miten kylmäkiskoisina he kuuntelivat hänen kertomustan. Kulmat rypyssä he keskeyttivät hänet kysyen, miksi hän kantoi vuodettaan sapattina. He muistuttivat hänelle ankarasti, ettei ollut luvallista kantaa takkoja Herran päivänä. Iloissaan mies oli unohtanut, että oli sapatti, mutta kuitenkin hän ei tuntenut itseään syylliseksi toteltuaan Hänen käskyään, jolla oli sellainen jumalallinen voima. Hän vastasi rohkeasti: 'Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja käy.'" He kysyivät, kuka se oli, joka näin oli tehnyt, mutta hän ei osannut sitä sanoa. Hallitusmiehet tiesivät, että vain yksi oli osoittanut voivansa suorittaa tällaisia ihmeitä, mutta he halusivat suoranaista todistusta, että se oli Jeesus, voidakseen tuomita Hänet sapatinrikkोजना. Heidän mielessään Hän ei ainoastaan ollut rikkonut lakia parantaessaan sairaan sapattina, vaan oli tehnyt pyhyiden loukkauksen käskiessään hänen kantaa pois vuoteensa." -Aikakausien Toivo s. 182, 183.

7. Minkä tärkeän opetuksen Jeesus antoi parannelulle miehelle tavatessaan hänet tempelissä? Mikä läksy sisältyi tähän ihmeeseen? Joh. 5:14,15.

"Monet... tarvitsevat, kuten entisaikojen rampa, synnin anteeksiantamista ensiksi, ja heidän täytyy oppia kuinka 'mennä, ja olla tekemättä syntiä'" - Medical Ministry

"Synti erottaa meidät Jumalan elämästä. Meidän sielumme on halvaantunut. ... Synti on myrkyttänyt elämän lähteen. Mutta Kristus sanoo: 'Minä otan sinun syntisi; minä annan sinulle rauhan. Olen ostanut sinut verelläni. Sinä olet minun.

8. Mistä tämän ihmeellisen tapahtuman tulisi muistuttaa meitä? Mikä toivon lupaus on annettu meille kaikille? Ps. 91:15; 50:15.

"Samoin mekin uskon kautta voimme parantua hengellisesti. Synti on

erottanut meidät Jumalan elämästä. Sielumme on kuin halvaantunut... Vapahtaja kumartuu niiden yli, jotka Hän verellään on ostanut, ja lausuu sanomattoman hellästi ja säälivästi: 'Tahtotko tulla terveeksi?' Hän pyytää sinua nousemaan terveenä ja levollisena. Älä odota, kunnes tunnet o-tulevasi terveeksi. Usko Hänen sanansa, niin se tapahtuu. Aseta tahtosi Kristuksen puolelle. Tahtotko palvella Häntä, niin toimiessasi Hänen sanansa mukaan saat voimaa." -Aikakausien Toivo s. 181, 182.

Tunnustaminen ja parantuminen

"Sairaiden puolesta rukoileminen on mitä juhlallisin asia, eikä meidän pitäisi ryhtyä siihen hätiköidysti. Meidän pitäisi tutkiskella, ovatko nuo siunatuiksi tulevat sortuneet pahan puhumiseen, eripuraan tai kylmäkiskoisuuteen. Ovatko he kylväneet eripuraisuutta seurakunnan veljien ja siskojen keskuudessa? Jos he ovat näin toimineet, heidän pitäisi tunnustaa syntinsä Jumalan ja seurakunnan edessä. Kun vääryydet on tunnustettu, heidän asiansa voidaan esittää Herran edessä hartaasti ja uskossa, ja Jumalan Henki voi tulla yllenne." -Counsels on Health

18

Sapattina 2. toukokuuta 2009

Siunattu on se, joka ei epäile

"Tällä aikakaudella, juuri ennen Kristuksen toista tulemistä taivaan pilvissä, Jumala kutsuu ihmisiä, jotka valmistavat kansaa seisomaan Herran suurena päivänä. Juuri samanlainen työ, jonka Johannes teki, pitäisi tehdä näinä viimeisinä päivinä. Herra antaa sanomia kansalleen, joka on Hänen huomionsa ja varoitustensa kohde, valitsemiensa työaseiden kautta. ... Kansana, joka uskoo Kristuksen pikaiseen ilmestymiseen, meillä on määrätty sanoma kannettavanamme, 'valmistaudu kohtaamaan Jumalasi.'" -Seventh-day Adventist Commentary

Messiaan edelläkävijä

1. Mitä tapahtui Johannes Kastajalle koska hän uskollisesti syntiä vastaan? Mark. 6:17; Luuk. 3:18-20.

"Johannes Kastaja oli ensimmäisenä julistanut Kristuksen valtakuntaa, ja hän joutui myös ensimmäisenä kärsimään sen puolesta. Erämaan

vapaudesta ja niiden suurten kansanjoukkojen keskeltä, joita hänen sanansa olivat sinne vetäneet, hän oli nyt suljettuna vankilan muurien sisään. Hänestä oli tullut Herodes Antipaahan linnoituksen vanki. Johannes oli suorittanut suuren osan julkisesta toiminnastaan Jordanin itäpuolella olevalla seudulla, joka oli Antipaahan vallan alaisena. Herodes oli itse kuunnellut Johannes Kastajan saarnoja. Tuo irstas kuningas oli vapissut kuullessaan kutsun parannukseen. 'Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi ... Ja kun hän kuunteli häntä, tuli hän epäröivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään.' Johannes menetteli uskollisesti hänen suhteensa tuomiten hänen synnillisen liittonsa Herodiaan, veljensä vaimon kanssa. Jonkin aikaa Herodes heikosti yritti katkaista niitä himon kahleita, jotka sitoivat hänet, mutta Herodias kietoi hänet yhä lujemmin pauloihinsa ja kosti Johannes Kastajalle taivuttamalla Herodeksen heittämään hänet vankilaan." -Aikakausien Toivo s. 195.

2. Ymmärsikö hän täysin Messiaan tehtävän? Jes. 40:3, 4; Matt. 3:10, 12.

"Johannes Kastaja ei ymmärtänyt, kuten eivät tehneet Vapahtajan opetuslapsetkaan, Kristuksen valtakunnan luonnetta. Hän odotti Jeesuksen astuvan Daavidin valtaistuimelle, ja kun aika kului, eikä Vapahtaja esittänyt mitään vaatimuksia kuninkaalliseen valtaan, Johannes hämmentyi ja tuli levottomaksi. Hän oli julistanut kansalle, että tien valmistamiseksi Herralle Jesajan ennustuksen piti täytyä: vuoret ja kukkulat alennettakoon, kolikot tulkoot tasangoiksi ja kalliolouhet lakeaksi maaksi. Hän oli odottanut, että ihmisylpeyden ja -voiman kukkulat alennettaisiin. Hän oli viitannut Messiaakseen miehenä, jolla on viskimensä kädessään ja joka puhdistaa puimatantereensa, joka kokoaa nisut aittaansa, mutta polttaa ruumenet sammumattomalla tulella. Profeetta Elian tavoin, jonka hengessä ja voimassa hän oli tullut Israeliin, hän odotti Herran ilmaisevan itsensä Jumalana, joka vastaa tulen kautta." -Aikakausien Toivo s. 196.

Hämmennys ja rohkaiseva vastaus

3. Mikä hämmennys syntyi hänen mieleensä, kun hän huomasi, etteivät asiat edenneet niin kuin hän odotti? Matt. 11:2, 3.

"Johannes oli viettänyt hyvin toimeliasta elämää, ja hänen vankeutensa kolkkous ja toimettomuus painoivat häntä raskaasti. Kun viikko toisensa

jälkeen kului tuomatta mitään muutosta, joutui hän masennuksen ja epäilysten valtaan. Hänen opetuslapsensa eivät jättäneet häntä. Heille oli sallittu pääsy vankilaan, ja he toivat hänelle tietoja Jeesuksen teoista ja kertoivat, kuinka kansaa joukoitta kerääntyi Hänen luokseen. Mutta he kysyivät: Jos tämä usui opettaja oli Messias, miksi Hän ei tehnyt mitään Johanneksen vapauttamiseksi? Kuinka Hän saattoi sallia uskollisen edelläkävijänsä menettää vapautensa ja ehkä henkensäkin?" - Aikakausten Toivo s. 196.

4. Mitä voimme oppia vakuuttavasta vastauksesta, jonka Jeesus lähetti edelläkävijälleen? Matt. 11:4, 5 (katso myös Ps. 146:8; Jes. 29:18).

"Vapahtaja ei heti vastannut opetuslasten kysymykseen. Heidän ihmetellessään Hänen vaitioloaan sairaita ja kärsiviä tuli Hänen luokseen parannettavaksi. Sokeat hapuilivat tietään joukon läpi, kaikenlaisia sairaita, toiset saapuen omin voimin, toiset ystäviensä kantamina, tunkeutui innokkaina Jeesuksen luo. Suuren Parantajan ääni tunkeutui kuurojen korviin. Vain sana tai Hänen kätensä kosketus avasi sokean silmät näkemään päivänvalon, luonnon kauneuden, ystävien hymyn ja Vapauttajan kasvot. Jeesus nuhteli tautia ja karkotti kuumeen. Hänen äänensä kaikui kuolevien korviin, ja he nousivat terveinä ja elinvoimaisina. Pahan hengen riivaamat tottelivat Hänen sanaansa, saivat järkensä takaisin ja palvelivat Häntä. Parantaessaan kansan sairauksia Hän samalla opetti heitä. Köyhät talonpojat ja työläiset, joita rabbiinit karttoivat saastaisina, kokoontuivat lähelle Häntä, ja Hän puhui heille iankaikkisen elämän sanoja." -Aikakausten Toivo s. 198.

Siunattu on se, joka saa voiton epäilyksestä

5. Mitä on luvattu niille, jotka eivät epäile Jeesusta tai Hänen työtään? Matt. 11:6; Joh. 6:61, 62.

"Todistus Hänen jumaluudesta näkyi sen soveltamisessa lievittämään kärsivän ihmiskunnan hätää. Hänen kirkkautensa ilmeni Hänen alentumisessaan meidän halpaan asemaamme." -Aikakausten Toivo s. 198.

Enemmän kuin profeetta

6. Mitä Jeesus todisti Johannes Kastajaa koskien? Mikä oli hänen suuruutensa? Matt. 11:7-11; Luuk. 1:15.

"Messiaan edelläkävijänä Johannes oli 'enemmän kuin profeetta'. Sillä kun profeetat olivat kaukaa nähneet Kristuksen tulemisen, Johanneksen oli sallittu katsella Häntä, kuulla taivaan todistavan, että Hän oli Messias, ja esittää Hänet Israelille Jumalan lähettämänä. Kuitenkin Jeesus sanoi: 'Vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.' Profeetta Johannes oli yhdysside kahden eri järjestelmän välillä. Jumalan edustajana hän astui esiin osoittamaan lain ja profeettojen suhdetta kristilliseen järjestelmään. Hän oli vähäisempi valo, jota seuraisi suurempi. Johanneksen mieli oli Pyhän Hengen valaisema, jotta hän säteilisi valoa kansalle, mutta langenneelle ihmiselle ei ole koskaan loistanut tai koskaan tule loistamaan mikään muu valo niin kirkkaasti kuin se, joka säteilee Jeesuksen opetuksista ja esimerkestä. Kristus ja Hänen tehtävänsä oli vain hämärästi käsitetty, sellaisina kuin ne vertauskuvallisesti esiintyivät uhritoimituksissa, jotka olivat vain todellisen varjo. Ei Johanneskaan ollut täysin käsittänyt Vapahtajan kautta saatavaa iankaikkista elämää." -Aikakausion Toivo s. 201.

7. Millä tavoin meidän työmme on samankaltainen Johannes Kastajan tehtävän kanssa? Mitä voimme oppia häneltä ja hänen työstään? Matt. 11:12-14; Mal. 4:5.

"Johannes julisti Kristuksen ensimmäistä tulemistä Elian hengessä ja voimassa. Katseeni suunnattiin viimeisiin päiviin, ja minä näin Johanneksen esittävän niitä, jotka Elian hengessä ja voimassa lähtevät julistamaan vihanpäivää ja Jeesuksen toista tulemistä." -Hengellisiä kokemuksia s. 175.

Sama työ tehtävänä tänä päivänä

"Tänä melkein täydellisen luopumuksen aikakautena Jumala kehottaa sanansaattajiaan julistamaan Hänen lakiaan Elian hengessä ja voimassa. Niin kuin Johannes Kastaja kiinnitti ihmisten huomion kymmeneen käskyyn valmistaessaan kansaa Kristuksen ensimmäiseen tulemiseen, meidän tulee julistaa varmalla äänellä sanomaa: 'Peljätäkää Jumalaa, ja antakaa Hänelle kunnia; sillä hänen tuomionsa hetki on tullut'. Elian ja Johannes Kastajan hartaudella meidän tulee valmistaa tietä Kristuksen toiselle tulemiselle. (Southern Watchman, 21. maaliskuuta 1905)." -SDA Bible Commentary

Jumalan valtakunta

"Kuten sanoma Kristuksen ensimmäisestä tulemisesta julisti Hänen armonsä valtakuntaa, niin sanoma Hänen toisesta tulemisesta julistaa Hänen kirkkautensa valtakuntaa. Ja toinen sanoma, kuten ensimmäinenkin, perustuu ennustuksiin... Olemme nyt saapuneet näiden kirjoitusten ennustamaan aikaan. Lopun aika on tullut, profeettain ennustukset ovat avatut, ja niiden vakavat varoitukset viittaavat pian tapahtuvaan Herran tulemukseen kirkkaudessa." -Aikakausten Toivo s. 211, 212.

Jeesuksen ilosanoma

1. Mitä profeetta Jesaja oli ennalta kertonut Jeesuksen tehtävästä? Luuk. 4:18, 19, 21 (katso Jes. 60:1, 2).

"Mutta kun Jeesus ilmoitti: 'Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvanne kuullen', silloin heidän ajatuksensa äkkiä palasivat heihin itseensä ja Hänen vaatimuksiinsa, joka oli heille puhunut. Heidät, israelilaiset, Aabrahamin lapset, oli kuvattu orjiksi. Heille oli puhuttu kuten vangeille, jotka olisi vapautettava pahan vallasta, kuten pimeydessä oleville, jotka tarvitsivat totuuden valoa. Heidän ylpeyttään oli loukattu ja heidän epäluulonsa herätetty. Jeesuksen sanat osoittivat, että Hänen työnsä heidän hyväkseen tulisi olemaan kokonaan toisenlaista, kuin mitä he olivat toivoneet." -Aikakausten Toivo s. 214.

2. Mitä ilon ja toivon sanomaa Jeesus saarnasi tehtävänsä alusta lähtien? Matt. 4:17; Mark. 1:14, 15.

"Hän oli toiminut siellä muutamia kuukausia ennen kuin hän piti vuorisaarnan. Hän oli julistanut kaikkialla sanomaa lähelle tulleesta taivaan valtakunnasta (Matt. 4:17). Sanoma oli kiinnittänyt kaikkien ihmisluokkien huomion ja ruokkinut heidän kunnianhimoisia toiveitaan. Uuden opettajan maine oli levinnyt Palestiinan ulkopuolelle asti, ja johtohenkilöiden asenteesta huolimatta uskottiin laajalti, että tämä saattaisi olla odotettu Vapauttaja. Suuret joukot seurasivat Jeesusta, ja kansan innostus oli korkealla." -Vuorisaarna s. 11.

Armon valtakunta

3. Esittikö Jeesus Jumalan valtakunnan luonteen selkeästi? Luuk. 17:20, 21; Luuk. 11:20; Matt. 12:28.

"Jumalan valtakunta ei tule nähtävällä tavalla. Jumalan armon evankeliumi, jonka henki on itsensä kieltämistä, ei voi koskaan olla sopusoinnussa maailman hengen kanssa. Nämä kaksi periaatetta ovat toisilleen täysin vastakkaiset. 'Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mitä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkiskeltava hengellisesti.' 1 Kor. 2:14."

"Mutta kun Jeesus selitti, että Hänen tehtävänsä täällä maailmassa oli perustaa hengellinen valtakunta eikä ajallista, hänen kuulijansa joutui ymmälle. Huomatessaan tämän Jeesus lisäsi: 'Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisista?'... 'Juutalaiset tulkitsivat ja sovelsivat väärin Jumalan sanaa eivätkä tunteneet etsikkoaikaansa. Kristuksen ja Hänen apostoliensa toiminnan ajan - valitun kansan viimeiset kalliit armon vuodet - he viettivät suunnitellen Herran sanansaattajien tuhoa. He olivat maallisen kunnianhimon vallassa, ja heille tarjottiin turhaan hengellistä valtakuntaa. Samoin nykyäänkin tämä maailma valtaa ihmisten ajatukset, eivätkä he välitä mitään nopeasti täyttyivistä ennustuksista ja pian tulevan Jumalan valtakunnan merkeistä." -Aikakausien Toivo s. 489, 153, 212

4. Ymmärsivätkö opetuslapset Jumalan valtakunnan hengellisen luonteen? Luuk. 19:11; Luuk. 24:21; Apt. 1:6, 7.

"Johannes Kastaja ei ymmärtänyt, kuten eivät tehneet Vapahtajan opetuslapsetkaan, Kristuksen valtakunnan luonnetta... "Kaivaten Hän on odottanut jotakin uskon ilmausta opetuslapsiltaan. Hän kuuli vain murheelliset sanat: 'Me toivoimme Hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin.'" -Aikakausien Toivo s. 196, 722.

"Saatuaan äkillisesti takaisin vanhan uskonsa, että Jeesus ottaisi paikkansa Daavidin valtaistuimella Jerusalemissa, opetuslapset kyselivät 'Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?' Apt. 1:6. Vapahtaja antoi epäluulon vallata heidän mielensä vastaten 'ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut.' Apt. 1:7." -The Story of Redemption

Kirkkauden valtakunta

5. Mitä tulevaisuuteen liittyviä ennustuksia Jeesuksen valtakunnasta oli annettu? Luuk. 1:31-33; Dan. 7:14; Hebr. 1:8.

6. Ilmoittiko Jeesus selvästi, että Hänen kirkkautensa valtakunta oli vielä tulevaisuudessa? Mikä tapahtuma oli esimerkkinä tuosta kirkkaudesta? Joh. 6:16; 18:36; Matt. 16:28.

Sisar Ellen G. White kommentoi Matteuksen 17:1-9:ssä ilmoitettua muutosta näin: "Kirkastusvuorella Mooses todisti Kristuksen voitosta synnin ja kuoleman yli. Hän edusti niitä, jotka tulevat esiin haudoistaan vanhurskasten ylösnousemuksessa. Elia, joka oli viety taivaaseen kuolemaan kokematta, edusti niitä, jotka elävät maan päällä Kristuksen tullessa toisen kerran..." -Aikakausien Toivo s. 105.

Rukoustemme ja mielenkiintomme kohde

7. Minkä pitäisi olla Jeesuksen mukaan jokaisen todellisen uskovan ensimmäinen ja suurin mielenkiinnon kohde? Matt. 6:33; 5:3; 6:11; 4:17.

"Kristus kutsuu seurakuntansa jäseniä vaalimaan aitoa evankeliumin toivoa. Hän kiinnittää heidän katseensa ylöspäin, vakuuttaen että kestävät rikkaudet ovat ylhäällä, eivät alhaalla. Heidän toivonsa on taivaassa, ei maassa. 'Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa', Hän sanoo, 'niin myös kaikki tämä teille annetaan.'" -Christian Service

8. Mitä meidän pitäisi siis Jumalalta pyytää? Matt. 6:9, 10.

"Kristuksen opetuslapset odottivat hänen kirkkautensa valtakunnan välitöntä ilmestymistä. Opettaessaan heille tämän rukouksen Jeesus kuitenkin osoitti, ettei tätä valtakuntaa perustettaisi vielä silloin. Heidän oli rukoiltava sen tulemisen puolesta, joka oli tulevaisuudessa. Mutta tämä rukous oli myös vakuutus. Vaikka he eivät näkisikään valtakunnan tuloa omana aikana, Jeesuksen kehotus rukoilla sen puolesta kuitenkin todisti, että Jumalan sopivaksi katsomana aikana se varmasti tulisi." -Vuorisaarna s. 117.

Jumalan valtakuntaan astuminen

"Jumalan armon valtakuntaa pystytetään nyt, kun syntisiä ja kapinallisia sydämiä alistuu päivittäin hänen rakkautensa Kaikkivaltiaan. Mutta kirkkauden valtakunta pystytetään lopullisesti vasta kun Kristus tulee toisen kerran tähän maailmaan. 'Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle' (Dan. 7:27). He perivät valtakunnan, joka on ollut heille 'valmistettuna maailman perustamisesta asti' (Matt. 25: 34). Ja Kristus ottaa suuren voimansa ja ryhtyy hallitsemaan." -Vuorisaarna s. 117.

20

Sapattina 16. toukokuuta 2009

Tule minun kanssani

"Se, joka rakastaa Kristusta eniten, voi tehdä eniten hyvää. Ei ole mitään rajoja sellaisen henkilön käyttökelpoisuudella, joka, oman nimensä syrjäyttäen, antaa sijaa Pyhän Hengen työlle sydämessään ja elää kokonaan Jumalalle pyhitettyä elämää. Jos ihmiset kestävät välttämättömän kurin valittamatta tai väsymättä matkalla, Jumala on opettava heitä hetki hetkeltä, päivä päivältä. Hänen harras halunsa on ilmaista armonsa. Jos Hänen kansansa tahtoo poistaa esteet, Hän on vuodattava pelastuksensa runsaina virtoina inhimillisten välikappaleittensa kautta. Jos vaatimattomissa oloissa eläviä ihmisiä olisi innostettu tekemään kaikki se hyvä, minkä he voivat tehdä, ja elleivät pidättävät kädet olisi tarttuneet heihin hillitäkseen heidän intoaan, olisi Kristuksella satoja työntekijöitä siellä, missä nyt on vain yksi." -Aikakausien Toivo s. 224.

Kokemus edeltää kutsumusta

1. Mitä tiedetään miehistä, joita Jeesus kutsui? Olivatko he toimeliaita vai olivatko he jouten? Matt. 4:18; Luuk. 5:1, 2.

"Päivä sarasti yli Galilean meren. Opetuslapset olivat vielä kalastusveneissään järvellä väsyneinä yön tuloksettomasta työstä. Jeesus oli tullut viettääkseen hiljaisen hetken meren rannalla. Varhaisena aamuna Hän toivoi saavansa hetkisen levätä kansanjoukoilta, jotka päivästä päivään seurasivat Häntä. Mutta pian alkoi ihmisiä taas kerääntyä Hänen ympärilleen." -Aikakausien Toivo s. 244.

2. Käytettyään Simonin laivaa saarnaamiseen, mitä Herra pyysi häntä tekemään? Luuk. 5:3, 4. Kenen muun Herra haluaa laskevan verkkonsa?

"On niitä, jotka ajattelevat velvollisuutensa olevan saarnata totuutta, mutta he eivät uskalla lähteä rannalta, eivätkä he saa kalaa. He mieluummin kulkevat seurakunnan keskuudessa, jatkuvasti samalla paikalla. He puhuvat hyvästä ajasta ja mieluisasta vierailusta, mutta me etsimme katseellamme turhaan sieluja, jotka ovat kääntyneet totuuteen heidän työnsä tuloksena. Nämä saarnamiehet pitävät liian tiukasti kiinni rannasta. Lähtekööt he syville vesille, ja laskekoon verkkonsa sinne, missä on kalaa. Ei ole puutetta tehtävästä työstä. Herran viinitarhassa voisi olla töissä satoja sen yhden sijaan, joka siellä työskentelee. (-The True Missionary, helmikuussa 1874)." -Evangelism

Luottamuksen ja kuuliaisuuden tulos

3. Mitä Simon oli valmis tekemään, vaikka heidän edellinen yönsä oli ollut tulokseton? Mitä me voisimme tehdä koettuamme saman? Luuk. 5:5.

"Puheen päätyttyä Jeesus kääntyi Pietariin ja pyysi häntä viemään venheen syvemmälle ja heittämään verkkonsa apajalle. Mutta Pietari oli masentunut. Koko yönä hän ei ollut saanut mitään... Omassa ammatissaankin hän oli epäonnistunut, ja hänen katsellessaan tyhjiä verkkojaan tulevaisuus oli näyttänyt synkältä ja masentavalta. 'Mestari', hän vastasi, 'koko yön olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot.'" -Aikakausien Toivo s. 222.

4. Mikä oli hämmästyttävä tulos hänen kuuliaisuudestaan? Luuk. 5:6-8.

"Yö oli ainoa sovelias aika verkoilla kalastamiseen järven kirkkaassa vedessä. Koko yön turhan raatamisen jälkeen näytti toivottomalta laskea verkkoja päivällä, mutta Jeesus oli antanut käskyn, ja rakkaus Mestariin sai opetuslapset tottelemaan. Simon ja hänen veljensä laskivat yhdessä verkot mereen. Heidän yrittäessään nostaa niitä ylös oli niihin tarttunut kaloja niin paljon, että ne alkoivat repeillä. Heidän täytyi kutsua Jaakob ja Johannes avukseen. Kun saalis oli saatu ylös, molemmat veneet olivat niin raskaassa lastissa, että ne olivat uppoamaisillaan..

Mutta Pietari ei nyt ajatellut venettä eikä saalista. Tämä ihme, joka ylitti kaikki hänen ennen näkemänsä, oli hänelle jumalallisen voiman ilmaus. Hän näki Jeesuksen pitävän koko luontoa vlassaan. Jeesuksen jumalallinen läsnäolo paljasti hänen oman epäpyhyytensä. Rakkaus Mestaria kohtaan, häpeä omasta epäuskostaan, kiitollisuus Kristuksen alentuaisuudesta, ja ennen kaikkea tunne hänen omasta epäpuhtaudestaan tuon äärettömän puhtauden rinnalla valtasi hänet. Hänen toveriensa huolehtiessa verkkojen sisällöstä Pietari lankesi Vapahtajan jalkain juureen huudahtaen: 'Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen.'" -Aikakausien Toivo s. 223.

Kutsu ihmisten kalastajaksi

5. Mikä pyhä kutsumus seurasi tuota kokemusta? Mitä Jeesus lupasi? Matt. 4:18; Mark. 1:16, 17.

"Vapahtaja vastasi: 'Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä.' Sen jälkeen kun Jesaja oli nähnyt Jumalan pyhyiden ja oman arvottomuutensa, hänelle uskottiin jumalallinen sanoma. Kun Pietari oli oppinut kieltämään itsensä ja tuntemaan riippuvaisuutensa Jumalan voimasta, hän sai kutsun Kristuksen työhön." -Aikakausien Toivo s. 223.

6. Epäröivätkö he, vai alkoivatko he heti seurata Jeesusta? Matt. 4:20.

"Näin oli aikaisemmin kutsuttujen opetuslastenkin laita. Kun Jeesus käski Pietaria ja hänen seuralaisiaan seuraamaan Häntä, he jättivät välittömästi veneensä ja verkkonsa. Joillain näistä opetuslapsista oli heidän tuestaan riippuvaisia ystäviä; mutta saatuaan Vapahtajalta kutsun, he eivät epäröineet ja kysyneet, kuinka voin elättää itseni ja perheeni? He olivat kuuliaisista kutsulle; ja kun Jeesus jälkeinpäin kysyi heiltä, 'Kun lähetin teidät ilman rahaa ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?' he saattoivat vastata, 'ei mitään.' Tänä päivänä Vapahtaja kutsuu meitä työhönsä niin kuin Hän kutsui Matteusta, Johannesta ja Pietaria. Jos Hänen rakkautensa koskettaa sydämiämme, kysymys palkkiosta ei ole päällimmäisenä mielessämme. Me iloitsimme saadessamme tehdä työtä Kristuksen kanssa, emmekä pelkää luottaa Hänen huolenpitoonsa. Jos teemme Jumalasta vahvuutemme, näemme selvästi velvollisuuden ja epätietoisuuden päämäärät; elämämme muuttuu todeksi jalon tarkoituksen ansiosta, mikä nostaa meidät alhaisten vaikuttimien yläpuolelle." -Gospel Workers

7. Kuka muu vapaahentoisesti hylkäsi kaiken ja seurasi Jeesusta? Tekisimmekö me saman? Matt. 4:21, 22; Luuk. 14:27, 33.

Kutsuttu voittamaan sieluja

"Olkoon ihmisen elämäntehtävä mikä tahansa, hänen ensimmäisenä pyrkimyksenään tulisi olla sielujaan voittaminen Kristukselle. Hän ei ehkä kykene puhumaan kokoontuneille joukoille, mutta hän voi työskennellä yksityisten ihmisten hyväksi. Hän voi välittää heille Herralta saamiaan opetuksia. Sielunhoitoon ei kuulu vain saarnaaminen. Ne palvelevat Herraa, jotka auttavat sairaita ja kärsiviä, antavat tarvitseville, lohduttavat masentuneita ja vähäuskoisia." -Aikakausien Toivo s. 789.

21

Sapattina 23. toukokuuta 2009

Puhuminen voimalla

"Keino, jolla voimme voittaa paholaisen, on sama, jolla Kristus voitti - sanan voima. Jumala ei hallitse mieltämme ilman meidän suostumustamme, mutta jos todella tahdomme tuntea ja tehdä Hänen tahtonsa, kuuluvat meille Hänen lupauksensa: 'Ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.' 'Jos joku tahtoo tehdä Hänen tahtonsa, tulee Hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta.' Joh. 8:32; 7:17. Uskomalla näihin lupauksiin jokainen ihminen voi vapautua erehdysten kahleista ja synnin vallasta." -Aikakausien Toivo s. 234, 235.

Toimintaa sapattina

1. Mitä Jeesus teki usein sapattina kulkiessaan kaupungista toiseen? Luuk. 4:31; 6:6; 13:10.

2. Oliko Jeesuksen saarnausta samanlaista kuin kirjanoppineiden ja vanhimpien? Mitä ihmiset välittömästi huomasivat? Luuk. 4:32; 24:27; Matt. 7:28, 29; Joh. 12:32.

"Kirjanoppineiden ja fariseusten opetus oli kylmää ja muodollista, kuin ulkoa opittua läksyä. Jumalan sana ei ollut heille elävää voimaa. He asettivat omat käsityksensä ja perimätapansa sen opetusten tilalle. He väittivät tavallisten jumalanpalvelusmenojen selittävän lakia, mutta

mikään jumalallinen innoitus ei liikuttanut heidän omaa sydäntään eikä myöskään heidän kuulijaansa sydäntä... Jeesus kohtasi ihmiset heidän omassa ympäristössään ymmärtäen heidän vaikeuksiaan. Hän teki totuuden suureksi ja ihanaksi esittämällä sen suoraan ja yksinkertaisesti. Hänen käyttämänsä kieli oli puhdasta ja hienostunutta, kirkasta kuin vuoripuron vesi, Hänen äänensä soi musiikkina niille, jotka olivat kuunnelleet rabbiinien yksitoikkoista ääntä. Mutta vaikka Hänen opetuksensa olikin yksinkertaista, Hän puhui niin kuin se, jolla valta on. Tämä piirre erotti Hänen opetuksensa kaikkien muitten opetuksesta. Rabbiinit puhuivat hapuillen ja epäröiden ikään kuin Kirjoitusten olisi voitu selittää merkitsevän jotakin seikkaa tai yhtä hyvin sen vastakohtaa. Kuulijat joutuivat vähitellen yhä suuremman epävarmuuden valtaan. Mutta Jeesus opetti Kirjoituksia kumoamattoman varmasti. Puhui Hän mistä aineesta tahansa, Hän esitti sanottavansa voimakkaasti, ikään kuin ei kukaan voisi väittää sitä vastaan." -Aikakausien Toivo s. 229, 230.

Keskeytykset ja vastustus

3. Kuka synagogassa paikalla olleista keskeytti Hänet? Luuk. 4:33.

"Jeesus puhui synagogassa valtakunnasta, jota Hän oli tullut perustamaan, ja tehtävästään vapauttaa saatanan vankeja. Kauhun huuto keskeytti Hänen puheensa. Eräs mielipuolet juoksi esiin kansanjoukosta huutaen... Syntyi suuri hämminki. Kansan huomio kääntyi pois Kristuksesta, eikä Hänen sanojaan enää kuunneltu. Tämä oli Saatanan tarkoitus hänen johtaessaan uhrinsa synagogaan." -Aikakausien Toivo s. 231.

4. Mitä mies huusi? Luuk. 4:34.

"Tämän onnettoman sairaan mieli oli Saatanan pimentämä, mutta Vapahtajan läheisyydessä valonsäde oli tunkeutunut synkkyyden läpi. Hän havahtui kaipaamaan vapautusta Saatanan vallasta, mutta riivaaja vastusti Kristuksen voimaa. Kun mies koetti pyytää apua Kristukselta, paha henki pani sanat hänen suuhunsa, ja hän huusi pelon tuskassa. Riivattu osittain käsitti olevansa Hänen läheisyydessään, joka saattoi hänet vapauttaa, mutta kun hän koetti päästä tuon voimakkaan käden ulottuville, esti häntä toisen tahto ja hänen suunsa puhui toisen sanoja. Taistelu Saatanan voiman ja hänen oman vapautumishalunsa välillä oli kauhea... Näin on oleva myös suuressa lopullisessa taistelussa vanhurskauden ja synnin välillä. Samalla kun Kristuksen opetuslasten päälle vuodatetaan ylhäältä uutta elämää,

valoa ja voimaa, tulee myös alhaaltapäin uutta elämää antaen voimaa Saatanan toiminnalle. Jokainen maallinen pyrkimys tehostuu. Vuosisataisessa taistelussa saavuttamallaan kekseliäisyydellä pahuuden ruhtinas toimii valepukuisena. Hän esiintyy valon enkelinä, ja suuret joukot 'noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja'. 1 Tim. 4:1." -Aikakausien Toivo s. 233.

Kohtaaminen ja voitto

5. Tiesikö Jeesus kenen kanssa Hän oli tekemisissä tässä taistelussa? Kuinka Hän saavutti voiton? Luuk. 4:35 (katso Ef. 6:12).

"Hän, joka kiusauksen korvessa oli voittanut saatanan, joutui taas vastakkain vihollisensa kanssa. Vihollinen käytti kaikkea voimaansa pitääkseen uhrinsa vallassaan. Perään antaminen tässä merkitsisi voiton antamista Jeesukselle. Näytti siltä kuin tuo kiusattu mies joutuisi menettämään henkensä taistelussa vihollisen kanssa, joka oli tuhonnut hänen miehuutensa. Mutta Vapahtaja puhui niin kuin se, jolla on valta, ja vapautti vangin. Entinen riivattu seiso i hmettelevän kansanjoukon edessä onnellisena siitä, että saattoi vapaasti hallita itseään. Paholainenkin oli saanut kokea Vapahtajan jumalallista voimaa... Aika, jolloin Kristus henkilökohtaisesti työskenteli ihmisten keskuudessa, oli pimeyden voimien vilkkaimman toiminnan aikaa. Kautta aikojen Saatana pahoine enkeleineen oli koettanut saada hallintaansa ihmisten ruumiin ja sielun saattaakseen heidät syntiin ja kärsimyksiin, ja sitten hän oli syyttänyt kaikesta tästä kurjuudesta Jumalaa. Jeesus ilmaisi ihmisille Jumalan luonteen. Hän mursi Saatanan vallan ja vapautti hänen vankinsa. Uusi elämä, rakkaus ja taivaan voima koskettivat ihmissydämiä, ja tämä yllytti pahuuden ruhtinaan taistelemaan valta-asemaastaan. Saatana kokosi joukkonsa ja joka askeleella vastusti Kristuksen työtä." -Aikakausien Toivo s. 232, 233.

6. Mitä kaikki paikallaolijat tunnistivat? Luuk. 4:36.

"Muitakin samanlaisia tapauksia kerrotaan Raamatussa. Jeesus ajoi sanallaan ulos riivaajan, joka vaivasi ankarasti erään syyarofoinikalaisen vaimon tytärtä. Mark. 7:25-30. Säälivä Vapahtaja paransi riivatun miehen, joka oli sokea ja mykkä (Matt. 12:22; samoin nuorukaisen, jonka mykkä henki usein heitti milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet (Mark. 9:17-27); ja myös miehen, joka saastaisen riivaajahengen vaivaamana

häiritsi sapatin rauhaa Kapernaumin synagogassa. Luuk. 4:33-36. Melkein jokaisessa tapauksessa Kristus osoitti riivaajaa puhutellessaan pitävänsä tätä järjellisenä olentona, käski hänen lähteä ulos uhristaan, ja kielsi häntä enää koskaan kiduttamasta uhriaan. Kun Kapernaumin synagogassa olevat näkivät hänen suuren voimansa, heidät valtasi hämmästys, ja he puhuivat keskenään sanoen: 'Mitä tämä puhe on, sillä hän kääkee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos.' Luuk. 4:36." -Suuri taistelu s. 505.

7. Mitä luulet olevan seurauksena tuollaisista voitoista? Mitä ihmiset ajattelivat Jeesuksesta? Luuk. 4:37.

"Tieto Kristuksen teosta levisi nopeasti yli Kapernamin. Peläten rabbiineja ihmiset eivät uskaltaneet tulla parannettaviksi sapattina, mutta tuskin aurinko oli vaipunut taivaanrannan taa, kun jo alkoi vilkas liike. Kodeistaan, kaupoista, ja toreilta kiirehtivät kaupungin asukkaat siihen vaatimattomaan asuntoon, missä Jeesus majaili. Sairaita tuotiin paareilla, heitä tuli sauvoihinsa nojaten tai he hoippuivat ystäviensä tukemina Vapahtajan luokse. Tunti tunnin jälkeen heitä tuli ja meni, sillä kukaan ei tiennyt, olisiko suuri Parantaja enää huomenna heidän keskuudessaan. Koskaan ei Kapernaumissa ollut nähty tällaista päivää. Riemunhuutoja ja iloääniä kajahteli ilmassa. Vapahtaja iloitsi aikaansaamastaan riemusta. Nähdessään niiden kärsimykset, jotka olivat tulleet Hänen luokseen, Hänen sydämensä tunsu syvää myötätuntoa, ja Hän iloitsi voidessaan tehdä heidät jälleen terveiksi ja onnellisiksi." -Aikakausion Toivo s. 235.

Vapautuksen lupaus meille

"Jokaisella ihmisellä on vapaus valita, minkä voiman hän antaa vallita itseään... Niitä, jotka suostuvat tekemään liiton taivaan Jumalan kanssa, ei jätetä Saatanan valtaan tai oman luonteensa heikkouteen. Vapahtaja kutsuu heitä 'Taikka ottakoot pakonsa minun turviini, tehköt rauhan minun kanssani, rauhan tehköt minun kanssani' Jes. 27: 5 (vanh. käänn.). Pimeyden henget taistelevat sielusta, joka kerran on joutunut heidän valtaansa, mutta Jumalan enkelit kamppailevat tuon sielun puolesta voittoisin voimin. Herra sanoo: 'Otetaanko sankarilta saalis, tai riistetäänkö vangit vanhurskaalta? Sillä näin sanoo Herra: Vaikka vangit otettaisiinkin sankarilta ja saalis riistettäisiin väkevältä, niin minä kuitenkin taistelen sitä vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja minä pelastan sinun lapsesi.' Jes. 49: 24, 25." -Aikakausion Toivo s. 235.

Sinä voit minut parantaa

"Raamatun uskonto ei ole haitallista kehon tai mielen terveydelle. Jumalan Hengen vaikutus on parasta lääkettä, jota sairas mies tai nainen voi saada. Taivas on puhdasta terveyttä; ja mitä syvemmin taivaalliset vaikutteet oivalletaan, sitä varmempaa on uskovan sairaan parantuminen."
-Testimonies for the Church

"Kristus tuntee jokaisen kärsivän tuskat. Kun pahat henget raastavat ihmisruumista, Kristus tuntee tuon kirouksen. Kun kuume jäyttää elinjuuria, Kristus tuntee tuskan. Ja Hän on aivan yhtä halukas parantamaan sairaita, kuin Hän oli ollessaan henkilökohtaisesti maan päällä. Kristuksen palvelijat ovat Hänen edustajiaan, Hänen apulaisiaan. Hän toivoo heidän välityksellään voivansa käyttää parantavaa voimaansa."
-Aikakausien Toivo s. 790, 791.

Yksi vaikeimmista tapauksista

1. Mikä sääliittävä mies ilmaantui Jeesuksen eteen ja pyysi tulla parannetuksi? Matt. 8:1, 2.

"Kaikista Itämaiden sairauksista spitaali oli pelätyin. Sen parantumaton ja tarttuva luonne ja sen kauhea vaikutus uhriinsa täytti rohkeimmankin mielen pelolla. Juutalaisten keskuudessa sitä pidettiin synnin rangaistuksena, ja siksi sitä nimitettiin 'iskuksi', 'Jumalan sormeksi'. Koska se oli syvälle juurtunut, parantumaton ja tappava, sitä pidettiin synnin vertauskuvana. Seremonialain mukaan spitaalinen julistettiin saastaiseksi. Hänet suljettiin pois ihmisten keskuudesta, ikään kuin hän jo olisi ollut kuollut. Kaikki, mitä hän kosketti, tuli saastaiseksi. Hänen hengityksensä pilasi ilman. Sen, jolla epäiltiin olevan tämä sairaus, täytyi näyttäytyä papeille, joiden oli tarkastettava hänet ja ratkaistava hänen asiansa. Jos hänet julistettiin spitaaliseksi, hänet eristettiin perheestään, suljettiin pois seurakunnasta ja tuomittiin oleskelemaan yksinomaan muiden spitaalisten seurassa. Lain vaatimukset olivat järkkymättömät. Eivät edes kuninkaat tai hallitusmiehet tehneet poikkeusta. Hallitsijan, joka oli saanut tämän kauhean taudin, oli luovuttava valtikastaan ja paettava yhteiskunnasta."
-Aikakausien Toivo s. 262.

2. Kuvittele mielessäsi hänen tilansa taudin pitkälle edenneessä vaiheessa. Onko synnin vaivaama ihminen samanlaisessa kunnossa kuin spitaalinen? Luuk. 5:12.

"Hän on vastenmielinen näky. Tauti on tehnyt hirveätä jälkeä, ja hänen lahoava ruumiinsa on kauhea katsella. Hänet nähdessään kansa vetäytyy kauhistuneena taaksepäin. He ahtautuvat lähemmäksi toisiaan yrittäessään välttää kosketusta häneen. Jotkut koettavat estää häntä lähestymästä Jeesusta, mutta turhaan. Hän ei näe eikä kuule heitä. Inhon ilmaukset eivät vaikuta häneen. Jeesuksen luo tullut mies oli 'yltänsä spitaalissa'. Sen kuolettava myrkkä oli tunkeutunut läpi hänen ruumiinsa. Opetuslapset koettivat estää Mestariaan koskemasta häneen, sillä joka kosketti spitaalista, tuli itse saastaiseksi... Samoin on synnin spitaalilaita, se on syvälle juurtunutta, tappavaa ja mahdoton parantaa ihmisvoimin. 'Koko pää on kipeä, koko sydän sairas. Kantapäästä kiireeseen asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä lyömiä'. Jes. 1: 5, 6." - Aikakausien Toivo s. 239, 240, 242.

Pelottavan spitaalilaitan hoitaminen

3. Kuinka pitkään Jeesukselta kesti vastata surkean miehen pyyntöön? Mark. 1:41.

"Joissakin parantamistapauksissa Jeesus ei heti antanut pyydettyä siunausta. Mutta spitaalilaitan ollessa kysymyksessä täytettiin pyyntö, kun se tuskin oli tehty. Kun rukoilemme maallisia siunauksia, saattaa vastaus rukouksemme viipyä, tai Jumala saattaa antaa meille jotakin muuta kuin mitä pyydämme, mutta näin ei ole asia, kun pyydämme vapahdusta synnistä. Hänen halunsa on puhdistaa meidät synnistä, tehdä meidät lapsikseen ja auttaa meitä elämään pyhää elämää. Kristus 'antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä, pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!' Ja 'tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahtonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä on myös kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet.' Gal. 1: 4, 1 Joh. 5: 14, 15. 'Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.' 1 Joh. 1: 9." - Aikakausien Toivo s. 243, 244.

4. Pelkäsikö Jeesus koskettaa miestä tartunnan pelossa? Mitä tapahtui kauhealle spitaalille niin pian kuin Jeesus ilmaisi suostumuksensa ja kosketti häntä? Luuk. 5:13.

"Hetimitapahtui spitaaliossa muutos. Hänen lihansa tuli terveeksi, hermot saivat tuntonsa, lihakset kiinteytensä. Spitaalioselle ominainen karkea, hilseilevä iho katosi, ja sen sijaan tuli pehmeä kuulto, jollainen on terveen lapsen ihossa... Mutta laskiessaan kätensä spitaaliosen päälle Kristus ei saanut tartuntaa. Hänen kosketuksestaan lähti elämänantava voima. Spitaalios puhdistui... Mutta Jeesus, joka tuli elämään ihmislihassa, ei saa mitään tartuntaa. Hänen läsnäolollaan on syntiseen parantava vaikutus. Kuka ikinä lankeaa Hänen jalkoihinsa sanoen uskossa: 'Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa', on saava vastauksen: 'Minä tahdon, puhdistu.'" -Aikakausien Toivo s. 240, 242.

Todistus

5. Mitä ohjeita Jeesus antoi miehelle heti parannettuaan hänet? Matt. 8:4; Mark. 1:43, 44.

"Raamatun sanat osoittavat, miten painokkaasti Jeesus teroitti miehelle vaitiolon ja nopean toiminnan välttämättömyyttä. 'Ja heti varoittaen häntä ankarasti Hän laski hänet heti menemään ja sanoi hänelle: 'Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä Mooses on säätänyt todistukseksi heille!'. Jos papit olisivat tietäneet spitaalios puhdistumista koskevat seikat, heidän vihansa Kristusta kohtaan olisi saanut heidät julistamaan väärän tuomion. Jeesus halusi miehen näyttäytyvän tempelissä, ennen kuin mitkään huhut tästä ihmeestä ehtisivät sinne. Näin voitiin saada puolueeton tuomio, ja parannetun spitaalios annettaisiin jälleen liittyä perheensä ja ystäviensä seuraan.'" -Aikakausien Toivo s. 240.

6. Noudattiko hän näitä ohjeita? Mark. 1:45.

"Tämä tutkimus tehtiin. Papit, jotka olivat tuominneet spitaalios maanpakoon todistivat hänen parantuneen. Parannettu mies päästettiin takaisin kotiin ja yhteiskunnan pariin. Hän koki terveyden lahjan erittäin kallisarvoiseksi. Hän riemuitsi saatuaan miehisyden tarmonsaa takaisin ja päästyään perheensä luo. Malttamatta pitää kiinni Jeesuksen varoituksesta, hän ei voinut pitää parantumistaan salassa pidempään, vaan hän kulki

julistaen Sen voimaa, joka oli tehnyt hänestä ehjän." -The Ministry of Healing

7. Mutta mitä yllättäviä seurauksia tällä ihmeellisellä todistuksella oli Jeesukselle? Mikä tärkeä opetus tässä on meille? Luuk. 5:15, 16.

"Mutta sanoma hänestä levisi vielä enemmän; ja paljon kansa kokoontui kuulemaan häntä ja parantuakseen vaivoistansa. (Luuk. 5:15) "Sinun ei pidä odottaman suuria tilaisuuksia tai erityisiä kykyjä, ennen harrasta työskentelemistä Jumalalle. Sinun ei tarvitse ajatella mitä maailma ajattelee sinusta. Jos kanssakäyntisi heidän kanssaan ja jumalainen keskustelusi ovat elävä todistus uskosi puhtaudesta ja vilpittömyydestä, ja he vakuuttuvat siitä, että haluat hyötyä heille, sanasi eivät mene kokonaan hukkaan, vaan tuottavat hyvää." -Gospel Workers

"Aika ajoin pääsemme eri tilanteissa kosketuksiin sellaisten henkilöiden kanssa, jotka voisimme johtaa pelastukseen. Tällaisia hetkittäisiä tilaisuuksia meille annetaan jatkuvasti. Jumala toivoo meidän käyttävän ne mahdollisimman hyvin. Päivät, viikot ja kuukaudet kuluvat, ja niin meillä on taas päivä, viikko ja kuukausi vähemmän työaika. Enintään joidenkin vuosien kuluttua kuullaan ääni, johon meidän on pakko vastata, ja se sanoo: 'Tee tili huoneenhallituksestasi.'" -Kristuksen vertaukset s. 276.

Parantava voima

"Synti tuo fyysistä ja henkistä sairautta ja heikkoutta. Kristus on tehnyt meille mahdolliseksi vapautua tästä kirouksesta. Herra lupaa uudistaa sielun totuuden kautta. Pyhä Henki tekee jokaisen opetusta haluavan kyvykkääksi ilmaisemaan totuutta voimalla. Se uudistaa kehon jokaisen elimen, jotta Jumalan palvelijat voivat työskennellä hyväksyttävästi ja onnistuneesti. Elinvoima lisääntyy Hengen toiminnan vaikutuksen alaisuudessa. Nostakaamme itsemme tämän voiman avulla ylemmäs, pyhempiin ilmapiireihin, jotta voisimme tehdä hyvin meille osoitetun työn." -Review and Herald

Matteus kutsutaan seuraamaan Jeesusta

"Ihmisen täytyy tyhjentyä omasta itsestään, ennen kuin hänestä voi tulla sanan täydessä merkityksessä Jeesukseen uskova. Kun ihminen kieltää itsensä, silloin Jumala voi tehdä hänestä uuden luomuksen. Uudet leilit voivat sisältää uutta viiniä. Kristuksen rakkaus herättää uskovassa uutta elämää. Ihmisessä, joka katsoo uskomme alkuunpanijaan ja täydelliseksi tekijään, ilmenee Kristuksen luonne." -Aikakausien Toivo s. 258.

Publikaanin valinta

1. Miten juutalaiset suhtautuivat publikaaneihin? Keneen he vertasivat heitä? Luuk. 15:1; 7:34; Matt. 21:31.

"Kaikista Palestiinassa olevista roomalaisista virkamiehistä publikaanit olivat vihatuimmat. Se seikka, että vieras valta määräsi verot, oli juutalaisille lakkaamaton ärsytyksen aihe, joka muistutti, että heidän itsenäisyytensä oli mennyt. Eivätkä veronkantajat olleet vain roomalaisen sortovallan välikappaleita, vaan he kiristivät myös omaan laskuunsa rikastuen kansan kustannuksella. Juutalaista, joka vastaanotti tämän tehtävän roomalaisilta, pidettiin kansansa kunnian pettäjänä. Häntä halveksittiin luopiona ja hänet luettiin yhteiskunnan keinoimpiin kuuluvaksi." -Aikakausien Toivo s. 219.

2. Kuka oli yksi tähän luokkaan kuuluva, jonka Jeesus kutsui opetuslapsekseen? Luuk. 5:27.

"Tähän luokkaan kuului Leevi-Matteus, jonka Kristus nyt kutsui palvelukseensa valittuaan sitä ennen neljä opetuslasta Gennesaretin järven rannalla. Fariseukset olivat arvostelleet Matteusta hänen toimensa mukaan, mutta Jeesus näki tämän miehen sydämen olevan avoimen totuutta vastaanottamaan. Matteus oli kuunnellut Vapahtajan opetuksia. Kun Jumalan Henki, joka vapauttaa synnistä, paljasti hänen syntisyytensä, hän halusi pyytää apua Kristukselta... Suuri oli hänen hämmästyksensä, kun hän kuuli itselleen lausuttavan sanat: 'Seuraa minua.'" -Aikakausien Toivo s. 249, 250.

Pidot publikaanien keskuudessa

3. Kuinka hän vastasi Jeesuksen kutsuun? Luuk. 5:28.

"Matteus 'jätti kaikki, nousi ja seurasi Häntä'. Hän ei hetkeäkään epäröinyt, ei kysellyt mitään eikä ajatellut tuottavaa tointaan, joka oli vaihdettava köyhyyteen ja vaikeuksiin. Hänelle riitti saada olla Jeesuksen kanssa, kuunnella Hänen sanojaan ja ottaa osaa Hänen työhönsä." -Aikakausien Toivo s. 250.

4. Mitä tämä uusi opetuslapsi järjesti kotiinsa ja mistä syystä? Luuk. 5:29.

"Iloissaan opetuslapseksi tulemisestaan Matteus halusi tuoda entiset toverinsa Jeesuksen luo. Hän siis pani toimeen pidot omassa talossaan ja kutsui koolle sukulaisensa ja ystävänsä. Eikä sinne tullut vain publikaaneja, vaan myös monia muita, joilla oli epäilyttävä maine ja jotka heidän tunnollisemmat lähimmäisensä tuomitsivat. Kutsut pidettiin Jeesuksen kunniaksi, eikä Hän epäröinyt noudattaa tätä kohteliasta pyyntöä. Hän tiesi sen kyllä loukkaavan fariseuksia ja myös saattavan Hänet huonoon valoon kansan silmissä. Mutta Hänen toimintaansa eivät voineet vaikuttaa mitkään suuntaukset. Ulkonaiset eroavaisuudet eivät merkinneet Hänelle mitään. Hänen sydämeensä vetosi jokainen elämän vettä janoava sielu." -Aikakausien Toivo s. 251.

Parantajien tarve

5. Kuinka kirjanoppineet ja fariseukset suhtautuivat Matteuksen kutsumiseen ja hänen järjestämiinsä pitoihin? Luuk. 5:30.

"Matteuksen kutsuminen Kristuksen opetuslapseksi herätti suurta suuttumusta. Se, että hengellinen opettaja valitsi publikaanin välittömäksi seuralaisekseen, oli loukkaus uskonnollisia, yhteiskunnallisia ja kansallisia tapoja vastaan. Vetoamalla kansan ennakkoluuloihin fariseukset toivoivat voivansa kääntää yleisen mielipiteen Jeesusta vastaan... Kun rabbiinit kuuluivat Jeesuksen olleen saapuvilla Matteuksen pidoissa, he tarttuivat heti tilaisuuteen syyttääkseen Häntä. Mutta he päättivät toimia opetuslasten välityksellä. Herättämällä heissä ennakkoluuloja he toivoivat vieraannuttavansa heidät Mestaristaan. Heidän tapanaan oli syyttää Kristusta opetuslapsille ja opetuslapsia Kristukselle ja suunnata nuolensa arimpaan kohtaan." -Aikakausien Toivo s. 250, 251.

6. Minkä vastauksen Jeesus antoi fariseuksille? Hyväksyikö hän väärinkäytökset läsnäolollaan? Minkä hengellisen opetuksen voimme oppia tästä? Luuk. 5:31, 32.

"Jeesus ei odottanut, että Hänen opetuslapsensa vastasivat... Fariseukset väittivät olevansa hengellisesti terveitä eivätkä siksi tarvinneet parantajaa... Eikö Hänen tehtävänänsä parantajana ollut siis mennä juuri niiden luo, jotka tarvitsivat Hänen apuaan? Mutta vaikka fariseuksilla oli niin korkeita ajatuksia itsestään, heidän tilansa oli itse asiassa huonompi kuin niiden, joita he halveksivat... Fariseukset eivät ajatelleet, että Jeesus söi publikaanien ja syntisten kanssa tuodakseen taivaan valoa pimeydessä istuville. He eivät käsittäneet, että jokainen tuon jumalallisen Opettajan lausuma sana oli elävä siemen, joka itäisi ja tuottaisi hedelmää Jumalan kunniaksi." -Aikakausien Toivo s. 252, 253.

Vanha ja uusi

7. Kuinka opetuslapset nauttivat Jeesuksen seurasta? Oliko tämä hengellinen juhla heille? Millaisena Jeesus esitti itsensä heille? Luuk. 5:33-35.

"Taivaan ruhtinas oli kansansa keskuudessa. Jumalan suurin lahja oli annettu maailmalle. Se oli iloksi köyhille, sillä Kristus oli tullut tekemään heistä valtakuntansa perillisiä. Se oli iloksi rikkaille, sillä Hän opettaisi heitä hankkimaan ikuisia aarteita. Se oli iloksi tietämättömille, sillä Hän tekisi heidät viisaiksi pelastumaan. Se oli iloksi oppineille, sillä Hän avaisi heidän eteensä syvempiä salaisuuksia kuin mitä he milloinkaan olivat tutkineet. Vapahtajan toiminta paljastaisi ihmisille totuuksia, jotka olivat olleet kätkeytyneitä maailman perustamisesta asti." -Aikakausien Toivo s. 254.

8. Miten meidän tulee ymmärtää Hänen opetuksensa vanhasta ja uudesta? Edustaako 'vanha vaippa' tai 'vanha leili' uskontoa, joka on perustettu profeettain laille? Luuk. 5:36-39; Room. 3:31; Efe. 2:20.

"Jatkaessaan vastaustaan Johanneksen opetuslapsille Jeesus esitti vertauksen sanoen: 'Ei kukaan leikkaa uudesta vaipasta paikkaa ja pane vanhaan vaippaan...'. Johannes Kastajan sanomaa ei saanut kutoa yhteen perimätapojen ja taikauskon kanssa. Yritys sekoittaa fariseusten vaatimuksia Johanneksen hurskauteen tekisi niiden välisen eron vain

selvemmäksi. Ei myöskään Kristuksen esittämiä periaatteita voinut liittää fariseusten muotomenoihin... 'Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin...' Rakkauden kautta vaikuttava usko, joka puhdistaa sielun, ei voinut löytää minkäänlaista yhtymäkohtaa fariseusten uskonnon kanssa, jonka muodostivat muotomenot ja ihmiskäskyt. Olisi turha yritys liittää Jeesuksen opetuksia vallitsevaan uskontoon. Jumalan elävä totuus tulisi kuohuvan viinin tavoin pakahduttamaan farisealaisen perimätavan vanhat, lahoavat leilit." -Aikakausien Toivo s. 255, 257.

Todellinen opetuslapseus

"On niitä, jotka tunnustavat olevansa pyhiä, jotka julistavat että he ovat kokonaan Herran, ja pitävät oikeutta Jumalan lupauksiin omanaan, eivätkä silti noudata Hänen käskyjään. Nämä lainrikkijat vaativat omakseen kaikkea, mitä on luvattu Jumalan lapsille, mutta se on vain pelkkää oletusta... Kuuliaisuus on aito opetuslapseuden tunnusmerkki." -Gospel Workers.

24

Sapattina 13. kesäkuuta 2009

Sapatin siunaus

"Ei mikään muu juutalaisille annettu säädös erottanut heitä niin selvästi ympäröivistä kansoista kuin sapatti. Jumalan tarkoitus oli, että sen noudattaminen osoittaisi heidän palvelevan Häntä. Se olisi merkki siitä, etteivät he palvele epäjumalia, vaan ovat liitossa elävän Jumalan kanssa. Mutta pyhittääkseen sapatin ihmisten täytyy itsensä olla pyhiä. Uskon kautta heidän täytyy osallistua Kristuksen vanhurskaudesta. Kun Israelia käskettiin: 'Muista pyhittää lepopäivä', Herra sanoi heille myös: 'Ja te olkaa minulle pyhä kansa.' 2 Moos. 20: 8; 22: 31. Vain täten sapatti saattoi erotta Israelin Jumalan palvelijoiksi." -Aikakausien Toivo s. 261.

Jeesus, sapatti ja fariseukset

1. Mistä alkaen seitsemäs päivä pyhitetty lepopäiväksi ja Jumalan palvelemiseen? Mitä kirjoitettiin Jeesuksesta ja sapatista? 1 Moos. 2:2; Luuk. 4:16.

"Sapatti pyhitettiin luomisessa. Koska se oli säädetty ihmistä varten, se sai

alkunsa silloin, 'kun aamutähdet kaikki iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat'. Rauha lepäsi maailman yllä, sillä maa oli sopusoinnussa taivaan kanssa. 'Jumala katsoi kaikkea, mitä Hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää' Job. 38: 7; 1 Moos. 1: 31, ja Hän lepäsi iloiten päätetystä työstään." -Aikakausien Toivo s. 259.

2. Minkä pellon läpi Jeesus opetuslapsineen kulki eräänä sapattina? Mitä opetuslapset tekivät, minkä fariseukset tuomitsivat sapatin rikkomisena? Matt. 12:1, 2; Luuk. 6:1.

"Eräänä sapattina, kun Jeesus opetuslapsineen palasi jumalanpalveluksesta, he kulkivat kypsyvän viljavainion läpi. Jeesus oli jatkanut työtään myöhään, ja kulkiessaan pellon poikki opetuslapset alkoivat koota tähkäpäitä ja syödä jyviä, hierottuaan niitä käsissään. Jonakin muuna viikonpäivänä tämä teko ei olisi aiheuttanut mitään arvostelua, sillä viljapellon, puutarhan tai viinitarhan läpi kulkevalla oli oikeus koota mitä hän syödäkseen tarvitsi. (5 Moos. 23: 24, 25). Mutta tämän tekemistä sapattina pidettiin pyhyiden loukkauksena. Ei ainoastaan jyvän kerääminen ollut jonkinlaista elonkorjuuta, vaan niiden hierominen käsissä oli jonkinlaista puimista. Näin rabbiinien mielestä oli tehty kaksinkertainen rikos." -Aikakausien Toivo s. 262.

Daavidin ja pappien tapaus

3. Hieroivatko opetuslapset viljanjyviä niin kuin kuka hyvänsä työläinen vai niin kuin niitä nälkänsä tarvitseva? Miten tätä voidaan verrata Daavidin esimerkkiin, jonka Jeesus antoi? Matt. 12:3, 4; Mark. 2:25.

"Nyt, kun opetuslasten kimppuun käydään, Hän esittää syyttäjilleen esimerkkejä Vanhasta testamentista, jumalanpalveluksessa olleiden henkilöiden sapattina suorittamia tekoja... Jos oli oikein Daavidin tyydyttää nälkänsä syömällä leipää, joka oli erotettu pyhään käyttöön, silloin oli oikein myös opetuslasten täyttää tarpeensa poimimalla jyviä sapatin pyhinä hetkinä." -Aikakausien Toivo s. 262, 263.

4. Minkä muun esimerkin Jeesus mainitsi tehdäkseen eron sapattina tehtävän tavallisen työn ja hyväksyttävän tarpeen täyttämisen välillä? Matt. 12:5, 6.

'Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat kuitenkin syyttömät?' Matt. 12:5. "Edelleen, papit suorittivat pyhäkössä enemmän työtä sapattina kuin muina päivinä. Saman työn tekeminen maallisessa toimessa olisi synti, mutta pappien työ oli Jumalan palvelemista. He suorittivat menoja, jotka viittasivat Kristuksen lunastavaan voimaan, ja heidän työnsä oli sopusoinnussa sapatin tarkoituksen kanssa. Mutta nyt Kristus itse oli tullut. Opetuslapset, tehdessään Kristuksen työtä, olivat Jumalan palveluksessa, ja se, mikä oli välttämätöntä tämän työn suorittamiseksi, oli luvallista tehdä sapattina." - Aikakausien Toivo s. 263.

5. Koskiko tämä esimerkki vain temppelin palvelusta vai myös muita tilanteita ? Matt. 12:6.

"Kristus tahtoi opettaa opetuslapsilleen ja vihollisilleen, että Jumalan palveleminen on ensimmäinen asia. Jumalan työn tarkoitus maailmassa on ihmisen lunastaminen, siksi se, mikä on välttämätöntä tehdä sapattina tämän työn suorittamiseksi, on sopusoinnussa sapatikäskyn kanssa." -Aikakausien Toivo s. 263.

Lain henki

6. Kuinka meidän tulisi ymmärtää lain käytäntö ja henki? Matt. 12:7.

"Jeesus ei sivuuttanut asiaa vain nuhtelemalla vihamiehiään. Hän selitti, että he sokeudessaan olivat erehtyneet sapatin tarkoituksesta. Hän sanoi: 'Mutta jos tietäisitte, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria', niin te ette tuomitsisi syyttömiä.' Matt. 12: 7. Heidän monet sisällyksettömät muotomenonsa eivät voineet korvata sitä tosi rehellisyyden ja hellän rakkauden puutetta, jonka ominaisuudet aina esiintyvät todellisissa Jumalan palvelijoissa." -Aikakausien Toivo s. 263.

7. Mitä tarkoitusta varten Herra asetti sapatin? Kuinka tätä päivää tulisi viettää? Mark. 2:27.

"Sapattia ei annettu vain Israelille vaan koko maailmalle. Se oli tehty ihmiselle tietäväksi Eedenissä, ja kuten muutkin kymmenet käskyt, se on iankaikkisesti voimassa. Tästä laista, johon sisältyy neljäs käskykin, sanoo Kristus: 'Kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto.' Niin kauan kuin taivas ja maa kestävät, sapatti on

oleva jatkuvana merkinä Luojan voimasta. Ja kun Eeden kerran jälleen kukoistaa maan päällä, kunnioittavat kaikki auringon alla Jumalan pyhää lepopäivää. 'Joka viikko sapatina tule kaikki liha kumartaen rukoilemaan minua, sanoo Herra.' Matt. 5:18, Jes. 66: 23." -Aikakausien Toivo s. 261.

"Jeesus sanoi: 'Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapatia varten.' Jumalan antamat säädökset on tarkoitettu ihmiskunnalle siunaukseksi. 'Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne'... 2 Kor. 4:15... Jumala antoi kymmenen käskyn lain, josta sapatiti on osa, kansalleen siunaukseksi. Mooses sanoi: 'Herra käski meidän pitää kaikki nämä säädökset ja peljätä Herraa, meidän Jumalamme, että me aina menestyisimme ja Hän pitäisi meitä elossa.' 5 Moos. 6:24." -Aikakausien Toivo s. 265, 266.

Arvovalta esittää sen todellisen merkityksen

8. Kuka omaa vallan päättää, kuinka pyhäpäivää tulee viettää - perimätieto ja inhimilliset lait vai Jumalan Poika?

"Nämä sanansa Jeesus kruunasi julistamalla olevansa 'sapatin herra', joka on kaiken epäilyn ja kaikkien lakien yläpuolella. Näin tämä kaikkivaltias tuomari vapautti opetuslapsensa syytteestä vedoten juuri niihin säädöksiin, joita heidän syytettiin rikkovan." -Aikakausien Toivo s. 263.

"Niin Ihmisen Poika siis on sapatinkin Herra.' Nämä sanat sisälsivät sekä opetusta että lohdutusta. Koska sapatiti tehtiin ihmistä varten, se on Herran päivä. Se kuuluu Kristukselle. Sillä 'kaikki on saanut syntynsä Hänen kauttaan, ja ilman Häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on'. Joh. 1: 3. Koska Hän on tehnyt kaiken, Hän on tehnyt siis sapatinkin. Hän erotti sen luomistyön muistomeriksi. Se viittaa Häneen sekä Luojana että Pyhittäjänä." -Aikakausien Toivo s. 266.

Lääkintälähetystyö ja sapatiti pitäminen

"Niille, jotka käyvät parantoloissamme, tulisi opettaa, että sapatitikysymys on suuri koetus tänä aikana. Jumala toivoo kansansa yhdistävän terveyden saarnaamisen kolmannen enkelin sanomaan". MM.

"Kaikki, jotka rakastavat Jumalaa, osoittavat pitämällä Hänen käskynsä, että heillä on Hänen sinettinsä. He korjaavat teitä. Herra sanoo: 'Jos sinä pidätät jalkasi sapatitia rikkomasta ... kutsut sapatiti ilopäiväksi ... silloin on ilosi oleva Herrassa.' Jes. 58:13,14. Siten lääkitälähetystyö kuuluu erottamattomasti Jumalan käskyjen noudattamiseen, joista sapatiti on erityisesti mainittu, koska se on Jumalan luomistyön muistomerkki. Sen viettäminen liittyy Jumalan kuvan palauttamiseen ihmiseen. ... Oikein

suoritettuna tämä työ tuo runsaita siunauksia seurakunnalle". T.

"Usein lääkäreitä kutsutaan sapattina sairaiden luokse, ja heidän on mahdotonta levätä ja omistautua hengellisille asioille. Vapahtaja osoitti omalla esimerkillään, että on oikein lievittää kärsimystä tuona päivänä; mutta lääkäreiden ja hoitajien ei tulisi tehdä tarpeetonta työtä. Normaalit hoitotoimenpiteet ja leikkaukset, jotka voivat odottaa, tulisi siirtää seuraavaan päivään. Potilaiden tulee tietää, että lääkärit tarvitsevat yhden päivän lepoa varten. Herra sanoo: 'Pitäkää minun sapattini, sillä se on merkinä meidän välillämme, minun ja teidän, sukupolvesta sukupolveen.' 2. Moos. 31:13.

25

Sapattina 20. kesäkuuta 2009

Vihitty saarnaamaan

"On selvää, että voima, joka vaikuttaa heikkojen ihmisten välityksellä, on Jumalan voima, ja tämä rohkaisee meitä uskomaan, että se voima, joka voi auttaa muita yhtä heikkoja kuin me, voi auttaa meitäkin. Ja niiden, jotka itse ovat 'heikkouden alaisia', tulisi voida 'sääliden kohdella tietämättömiä ja eksyviä'. Hepr. 5:2. Koska he itse ovat olleet vaarassa, he tuntevat matkan vaarat ja vaikeudet ja tästä syystä heitä kutsutaan ojentamaan auttava kätensä muille, joita samat vaarat uhkaavat. On sieluja, jotka ovat epäilysten ahdistamia, puutteellisuksiensa masentamia, heikkouskoisia, kykenemättöminä tarttumaan näkymättömään, mutta kun ystävä, jonka he voivat nähdä, tulee Kristuksen sijaisena heidän luokseen, hän voi olla yhdyssiteenä liittämässä heidän horjuvan uskonsa Kristukseen." -Aikakausten Toivo s. 274.

Suuri tarve työntekijöistä

1. Mitä Jeesus sanoi opetuslapsilleen katsellessaan kansanjoukkoja, jotka tarvitsivat evankeliumia? Matt. 9:36-38.

"Meidän on oltava taivaan enkelien työtovereina esittämässä maailmalle Kristusta. Enkelit odottavat melkein kärsimättömän innokkaasti meitä yhteistyöhön, sillä ihmisten täytyy olla välikkappaleina työssä ihmisten hyväksi. Ja kun me kokosydämisesti jätämme itsemme Kristukselle,

enkeli iloitsevat siitä, että he meidän äänemme välityksellä voivat kertoa Jumalan rakkaudesta." -Aikakausien Toivo s. 274.

2. Mihin aikaan asti päivästä talon isäntä jatkoi työläisten palkkaamista? Matt. 20:6.

"Maallisen elämänsä aikana Vapahtaja antoi meille esimerkin pyhästä elämästä, joka voisi olla meidän, jos me omistamme päivämme hyvätukemiseen sieluille, jotka tarvitsevat apuamme. Meidän etuoikeutemme on tuoda iloa suruun, valoa pimeyteen ja elämää hukkuville. Herra sanoo meille: 'Miksi seisotte kaiken päivää täällä joutilaina? Tehkää työtä niin kauan kun on päivä, sillä yö joutuu, jolloin kukaan ei voi mitään tehdä.' Jokainen lausumamme sanoa, jokainen tekemämme teko, joka johtaa toisten onnellisuuteen, saa meidätkin onnellisiksi ja tekee meidän elämästämme Kristuksen elämän kaltaista." SDG

"Monet epäonnistuvat yrittäessään elää evankeliumin mukaan, koska he suhtautuvat itsekkäästi omiin harrastuksiinsa eivätkä katso, mitä voisivat tehdä toisten hyväksi. Kristus ei halua laiskureita viinitarhaansa. Hän vaatii jokaista tekemään työtä ajassa ja ikuisuudessa." T.

Valinta ja vihkimys

3. Kuinka Mestari vietti yön ennen opetuslasten vihkimistä? Miksi? Luuk. 6:12.

"Vapahtaja tunsi valitsemiensä miesten luonteen, kaikki heidän heikkoutensa ja virheensä olivat avoinna Hänen edessään. Hän tiesi mihin vaaroihin he joutuisivat ja millainen vastuu tulisi heidän kannettavakseen, ja Hänen sydämensä tunsi sääliä näitä valittuja kohtaan. Eräällä vuorella lähellä Galilean merta Hän vietti yksinään kokonaisen yön rukoillen heidän puolestaan heidän nukkuessaan vuoren juurella. Päivän koittaessa Hän kutsui heidät koolle, sillä Hänellä oli jotakin tärkeätä ilmoitettavaa heille." -Aikakausien Toivo s. 268, 269.

4. Mihin toimeen Hän kutsui opetuslapsensa suuren työntekijöiden tarpeen vuoksi? Mark. 3:13.

"Vuorenrinteen varjoisien puiden alla vain vähän matkaa Galilean merestä Jeesus kutsui kaksitoista miestä apostoleikseen ja piti vuorisarnan... Nyt

oli otettava ensimmäinen askel sen seurakunnan järjestämiseksi, jonka Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen tuli olla Hänen edustajansa maan päällä... Jeesus oli kutsunut opetuslapsensa lähettääkseen heidät toimimaan Hänen todistajinaan, julistamaan maailmalle, mitä he olivat Hänessä nähneet ja Häneltä kuulleet. Heidän tehtävänsä oli tärkein, mihin ihmislapsia koskaan on kutsuttu, ja vain Kristuksen oma tehtävä oli sitä korkeampi. Heidän tuli Jumalan työtovereina toimia maailman pelastukseksi. Kuten vanhassa testamentissa kaksitoista patriarkkaa edustaa Israelia, samoin kahdentoista apostolin tuli edustaa evankeliumiseurakuntaa." -Aikakausien Toivo s. 267, 268.

5. Mikä oli näiden valittujen erityinen tehtävä? Mark. 3:14.

"Kun Jeesus oli antanut ohjeensa opetuslapsille, Hän kokosi tuon pienen joukon aivan lähelleen, ja polvistuen heidän keskelleen ja laskien kätensä heidän päälle Hän rukoili erottaen heidät pyhään työhönsä. Näin Herran opetuslapset vihittiin evankeliumin palvelukseen." -Aikakausien Toivo s. 273.

"Kahdentoista opetuslapsen asettaminen merkitsi sen seurakunnan järjestämisen ensi askelta, jonka oli määrä jatkaa Kristuksen työtä hänen poismenonsa jälkeen. Sana kertoo tästä asettamisesta: 'Hän nousi vuorelle ja kutsui tykönsä ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen tykönsä. Niin hän asetti kaksitoista olemaan kanssansa ja lähettääksensä heidät saarnaamaan' (Mark. 3: 13, 14). Katsele tuota liikuttavaa kohtausta, taivaan Majesteettia valitsemiensa kahdentoista ympäröimänä. Hän on asettamassa heidät tehtävänsä. Käyttäen näitä heikkoja välikappaleita hän aikoo sanansa ja Henkensä avulla saattaa pelastuksen kaikkien ulottuville." -Apostolien teot s. 18.

Lähetystehtävä ja erityinen voima

6. Mikä oli heidän saamansa nimen mukaan heidän tehtävänsä siitä lähtien? Luuk. 6:13.

"Kristus ei valitse ihmisten keskuuteen lankeamattomia enkeleitä, vaan ihmisolentoja, joilla on samoja taipumuksia kuin niillä, joita he koettavat pelastaa. Kristus pukeutui ihmisluontoon saavuttaakseen ihmiskunnan. Jumaluus tarvitsi ihmisyyttä, sillä maailman pelastaminen vaati sekä jumalallista että inhimillistä. Jumaluus tarvitsi ihmisyyttä, jotta ihminen voisi olla yhteyden välittäjänä Jumalan ja ihmisen välillä. Samoin on

Kristuksen palvelijain laita ja sanansaattajien laita. Ihminen tarvitsee ulkopuoleltaan ja yläpuoleltaan olevaa voimaa palauttamaan hänet Jumalan kaltaiseksi ja saattaman hänet kykeneväksi tekemään Jumalan työtä, mutta tämä ei tee ihmisvoimaa tarpeettomaksi. Ihmisyys tarttuu Jumalan voimaan, Kristus asuu uskon kautta sydämessä, ja yhteistyössä jumalallisen kanssa ihmisvoima voi vaikuttaa hyvää." -Aikakausien Toivo s. 273.

7. Minkä erityisen voiman he saivat voidakseen suorittaa tehtävänsä? Matt. 10:5-8.

"Siinä valossa, joka minulle annettiin kauan aikaa sitten, minulle näytettiin, että meidän oman kansamme, niiden, jotka tunnustivat uskovansa ajankohtaiseen totuuteen, tulisi suorittaa tämä työ. Kuinka heidän tulisi se tehdä? Sopusoinnussa Kristuksen ohjeiden kanssa, jotka Hän antoi kahdelletoista opetuslapselleen, jotka Hän kutsui koolle ja lähetti saarnaamaan evankeliumia. Kun Hän oli kutsunut luokseen kaksitoista opetuslasta, Hän antoi heille voiman saastaisia henkiä vastaan ja parantaa kaikenlaisia sairauksia." CH.

Tuo sama voima on luvattu nykypäivänäkin

"Hän, joka kutsui Galilean kalastajia, kutsuu vieläkin ihmisiä palvelukseensa. Ja Hän on aivan yhtä halukas ilmaisemaan voimansa meidän kauttamme kuin ensimmäisten opetuslasten kautta. Olimmepa miten epätäydellisiä ja syntisiä tahansa, Herra kutsuu meitä työtovereikseen, Kristuksen opetuslapsiksi. Hän kehottaa meitä nauttimaan jumalallista opetusta, jotta me yhdessä Kristuksen kanssa voisimme tehdä Jumalan tekoja." -Aikakausien Toivo s. 273, 274.

Tänään luetaan lähetykset Papua Uudesta Guineasta

26

Sapattina 27. kesäkuuta 2009

Sadanpäämiehen usko

"Näin jokainen syntinen voi tulla Vapahtajan luo. 'Hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan.' Tiit. 2: 5. Kun Saatana sanoo sinulle, että olet syntinen, etkä voi toivoa

saavasi siunausta Jumalalta, niin kerro hänelle, että Kristus tuli maailmaan syntisiä pelastamaan. Meillä ei ole mitään suositusta annettavana Jumalalle, mutta me voimme nyt ja aina vedota täysin avuttomaan tilaamme, joka tekee Hänen lunastavan voimansa välttämättömäksi. Luopuen kaikesta itseluottamuksestamme voimme katsoa Golgatan ristiin ja sanoa: 'En mitään tuonut mukanaan, vain rististäsi turvaa hain.'" -Aikakausien Toivo s. 291.

Hätätapaus pakanakodissa

1. Missä vaikeassa tilanteessa tämä Kapernaumissa asuva Roomalainen sadanpäämies oli? Luuk. 7:1, 2.

"Sadanpäämiehen palvelijaa oli kohdannut halvaus, ja hän oli kuoleman kynnyksellä. Roomalaisten keskuudessa palvelijoita pidettiin orjina, joita ostettiin ja myytiin toreilla ja kohdeltiin väkivaltaisesti ja raa'asti, mutta sadanpäämies oli lämpimästi kiintynyt palvelijaansa ja toivoi kovin hänen parantumistaan." -Aikakausien Toivo s. 292.

2. Oliko tämä mies vakuuttunut siitä, että Jeesus voisi parantaa hänen palvelijansa? Kenet hän pyysi kysymään Jeesukselta tätä palvelusta? Luuk. 7:3-5.

"Hän uskoi Jeesuksen voivan parantaa hänet. Hän ei ollut koskaan nähnyt Vapahtajaa, mutta hänen kuulemansa kertomukset olivat sytyttäneet hänessä uskon. Juutalaisten muodollisuudesta huolimatta tämä roomalainen oli vakuuttunut siitä, että heidän uskontonsa oli parempi kuin hänen. Hän oli jo murtanut ne kansallisen ennakkoluulon ja vihan muurit, jotka erottivat voittajat voitetuista. Hän oli ilmaissut kunnioitusta jumalanpalvelusta kohtaan ja osoittanut juutalaisille ystävällisyyttä Jumalan palvelijoina. Kristuksen opetuksissa, sellaisina kuin ne oli kerrottu hänelle, hän löysi tyydytystä sielunsa kaipuulle. Vapahtajan sanat herättivät vastakaikua hänessä piilevässä hengellisyydessä. Mutta hän tunsikin itsensä arvottomaksi saapumaan Vapahtajan luo, ja hän pyysi juutalaisten vanhimpia esittämään Jeesukselle pyynnön hänen palvelijansa parantamisesta. Hehän tunsivat tuon suuren opettajan ja tietäisivät, hän arveli, miten lähestyä Häntä niin, että saavuttaisivat Hänen suosionsa." -Aikakausien Toivo s. 292, 293.

Todistaminen Jeesuksen pyhän voiman puolesta

3. Mikä suuri kunnioitus ja usko näkyi selvästi sanomassa, jonka sadanpäämies lähetti Jeesukselle? Luuk. 7:6, 7.

"Jeesus lähti heti tuon virkamiehen kotiin, mutta koska kansa tunkeili Hänen ympärillään, Hän pääsi vain hitaasti eteenpäin. Tieto Hänen tulostaan kulki Hänen edellään, ja sadanpäämies, jolta kokonaan puuttui itseluottamus, lähetti Hänelle sanan: 'Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle'... Juutalaisten vanhimmat, jotka suosittelivat sadanpäämiestä Jeesukselle, olivat osoittaneet, kuinka kaukana he olivat evankeliumin hengestä. He eivät käsittäneet, että suuri tarpeemme on ainoa vetoamus Jumalan armoon. Itse vanhurskaudessaan he suosittelivat sadanpäämiestä sen suosion tähden, jota hän oli osoittanut 'meidän kansamme' kohtaan. Mutta sadanpäämies sanoi itsestään: 'Minä en ole sen arvoinen.' Kristuksen armo oli koskettanut hänen sydäntään. Hän näki oman arvottomuutensa, mutta hän ei pelännyt pyytää apua. Hän ei luottanut omaan hyvyyteensä, hänen suuri hätänsä puhui hänen puolestaan. Hänen uskonsa tarttui Kristukseen sellaisena kuin Hän on. Hän ei uskonut Häneen vain ihmeittäjänsä, vaan ihmiskunnan ystävänä ja Vapahtajana." -Aikakausien Toivo s. 293, 294.

4. Minkä arvovalan hän tunnisti Jeesuksessa, tietäen että hänen omia käskyjään noudatetaan välittömästi? Luuk. 7:9.

"Kuten minä edusta Rooman valtaa ja minun sotilaani tunnustavat minun valtani korkeimmaksi, samoin sinä edustat äärettömän Jumalan voimaa, ja kaikki luodut tottelevat sinun sanaasi. Sinä voit käskää tautia lähtemään, ja se tottelee sinua. Sinä voit kutsua taivaalliset sanansaattajasi, ja he tuovat parantavaa voimaa. Sano vain sana, niin palvelijani paranee." -Aikakausien Toivo s. 293.

Jeesuksen siunaus

5. Mitä Jeesus sanoi sadanpäämiehen uskosta? Luuk. 7:9.

"Juutalaisille on lapsuudesta asti opetettu, millaista Vapahtajan työ tulisi olemaan. Heille olivat kuuluneet patriarkkojen ja profeettain innoitetut lausunnot ja uhripalveluksen vertauskuvalliset opetukset. Mutta he olivat hylänneet valon, eivätkä he nähneet Jeesuksessa nyt mitään, mitä olivat toivoneet. Mutta pakanuudessa syntynyt, keisarillisen Rooman

epäjumalanpalvelukseen kasvatettu ja sotilaskoulutuksen saanut sadanpäämies, jonka hänen kasvatuksensa ja ympäristönsä näyttivät kokonaan erottaneen hengellisestä elämästä, jota eroa vielä syvensi juutalaisten uskonkiihko ja hänen omien kansalaistensa ylenkatse Israelin kansaa kohtaan - tämä mies käsitti totuuden, jolle Aabrahamin lapset olivat sokeita. Hän ei odottanut nähdäkseen, ottaisivatko juutalaiset itse vastaan sen, joka väitti olevansa heidän Messiaansa. Kun 'totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen', Joh. 1: 9, oli loistanut hänelle, hän oli, vaikkakin kaukaa, nähnyt Jumalan Pojan kirkkauden." -Aikakausien Toivo s. 291.

6. Nähdessään sadanpäämiehen uskon, minkä vastauksen Jeesus antoi hänelle? Kuinka pian parantuminen tapahtui? Luuk. 7:10; Matt. 8:13.

"Jos voit! Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo." Mark. 9:23. Usko yhdistää meidät taivaaseen ja antaa meille voimia taistellessamme pimeyden voimia vastaan. Kristuksessa Jumala on antanut keinot voittaa jokainen huono piirteemme ja vastustaa jokaista kiusausta, kuinka voimakas se sitten onkaan. Mutta monista tuntuu, että heiltä puuttuu uskoa; ja siksi he pysyttelevät kaukana Kristuksesta. Heittäytykööt nuo sielut avuttomassa arvottomuudessaan myötätuntoisen Vapahtajansa armoon. Älkää katsoko itseenne vaan Kristukseen. Hän, joka paransi sairaita ja ajoi ulos riivaajia vaeltaessaan maan päällä, on vieläkin sama voimallinen Lunastaja. Tarttukaa Hänen lupauksiinsa kuin elämän puun lehtiin. 'Sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.' Joh. 6:37. 'Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.' Roo. 5:8." MH.

Sadonkorjuu pakanamaissa

7. Oliko tämä yksittäinen tapaus, vai tuleeko vielä monia, jotka vastaavat samalla uskolla Jeesuksen kutsuun ja vastaanottavat Hänen siunauksensa? Matt. 8:11, 12; Ilm. 22:17.

"Jeesukselle tämä oli esimakua siitä työstä, jota evankeliumi tulisi suorittamaan pakanain keskuudessa. Iloiten Hän odotti sielujen kokoontumista kaikista kansoista Hänen valtakuntaansa. Syvästi surullisena Hän kuvasi juutalaisille, mikä oli oleva seuraus Hänen armonsa hylkäämisestä: 'Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja

aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.' Voi, miten monet vieläkin valmistuvat kohtaamaan samaa kohtalokasta pettymystä. Samalla kun pakanuuden pimeydessä elävät sielut vastaanottavat Hänen armonsä, monet kristityissä maissa näkevät valon vain hylätäkseen sen." Aikakausten Toivo s. 295.

Pakanat perivät juutalaisten kanssa

"Jeesus halusi paljastaa sen suuren totuuden salaisuuden, joka oli ollut kätkeytyneenä kautta aikojen, nimittäin että pakanatkin olisivat kanssaperillisiä juutalaisten kanssa ja 'osallisia lupaukseen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta.' Ef. 3:6. Opetuslapset olivat hitaita oppimaan tätä totuutta ja jumalallinen opettaja antoi heille siitä opetuksen toisensa jälkeen. Palkitessaan sadanpäämiehen uskon Kapernaumissa ja saarnatessaan evankeliumia Syykarin asukkaille hän oli osoittanut, ettei Hänessä ollut juutalaisten suvaitsemattomuutta. Mutta samarialaisilla oli sentään jotakin tietoa Jumalasta, ja sadanpäämies oli osoittanut ystävällisyyttä israelilaisille. Nyt Jeesus saattoi opetuslapsensa kosketuksiin pakanan kanssa, jolla heidän mielestään ei ollut enempää syytä kuin kellään muullakaan hänen kansastaan odottaa suosiota Häneltä. Hän halusi antaa esimerkin, miten sellaisia tuli kohdella. Opetuslasten mielestä Hän jakeli liian runsaasti armolahjojaan. Hän halusi näyttää, ettei rotu tai kansallisuus rajoittanut Hänen rakkauttaan." -Aikakausten Toivo s. 383, 384.

Lähetyskertomus Papua-Uudesta-Guineasta

Luettavaksi sapattina 27. kesäkuuta 2009

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään sapattina 4. heinäkuuta

Papua-Uudessa-Guineassa on asukkaita 5 172 033 (arvio vuodelta 2002), asukastiheyden ollessa noin 11 henkeä neliökilometriä kohden. Noin 83 % väestöstä (1998) asuu maaseudulla. Väestönkasvu oli arvioitu noin 2,47 %:iin vuonna 2000.

Pääkaupunki ja tärkein keskus on Port Moresby, jossa asukkaita on 193 242 (vuonna 1990). Muita kaupunkeja on Lae, jossa asukkaita 80 655 (1990) ja Madang, 27 057 (1990). Maa on jaettu 20 hallinnolliseen osaan: 19 maakuntaan ja Kansalliseen Pääkaupunkiseutuun.

Kristinusko on pääuskonto, 95 % kansasta, joista roomalaiskatolisia on

22 % ja luterilaisia 16 %. Perinteiset paikalliset uskomukset, joihin kuuluu okkultismi ja esi-isien palvonta, elävät kristinuskon rinnalla.

Englanti on virallinen kieli ja sitä opetetaan kouluissa. Papua-Uudessa-Guineassa on tunnistettu yli 860 paikallista alkuperäisasukkaiden kieltä. Näistä laajimmalla puhuttuja ovat hiri, motu ja enga. Melanesian pidginiä puhutaan koko Papua-Uudessa-Guineassa, ja sitä käytetään usein eri etnisten ryhmien välillä.

Maan historiasta tiedetään vähän, mutta näyttäisi siltä, että sitä on asutettu monia vuosia. Papua-Uuteen-Guineaan on ollut vuosisatojen aikana monta muuttoaaltoa Aasiasta ja läheisiltä saarilta, ja jokainen ryhmä on kehittänyt oman kielen ja heimokulttuurinsa. Tämä kulttuurien monimuotoisuus on antanut maalle kiehtovan kulttuuriperinnön kuvanveistossa, kuvataiteessa, musiikissa, kirjallisuudessa ja tanssissa. Papua-Uuden-Guinean kansallismuseo ja taidegalleria Port Moresbyssä esittävät taidekokoelmia Papua-Uuden-Guinean primitiivisestä kulttuurista ja perinteisestä elämäntyylistä, mukaan luettuina veistoksia ja varhaisia koreja.

Maanviljely on tärkein tulolähde Papua-Uudessa-Guineassa, se työllistää yli 77 % työtätekevästä väestöstä (1995). Kuitenkin maaperä on pääosin huonolaatuista, es on hedelmällistä vain alavilla mailla ja joillain saarilla. Viljely on juuri toimeentulorajoilla. Kookospähkinät, makeat perunat, banaanit ja jamisi juuri ovat tärkeitä viljelyartikkeleita. Kalastus ja metsästys on myös tärkeällä sijalla. Kaupalliset yhtiöt, joita on perustettu plantaaseilla, viljelevät pääasiassa kahvia ja kopraa (kookospähkinän kuivattu siemenvalkuainen). Papua-Uusi-Guinea tuottaa myös merkittäviä määriä puutavaraa, ja kalateollisuus (niin makean veden kuin meren) on huomattavaa.

Kaksi vuotta sitten veli Peter Dakieri vieraili Australiassa ja tutustui seurakuntaan. Tuon vierailun seurauksena veli Andrade tuli Papua-Uuteen-Guineaan ja otti jäseneksi veli Dakierin ja muita, jotka muodostavat nykyään uskonpuhdistusseurakunnan perustan Papua-Uudessa-Guineassa. Säännöllinen yhteydenpito on johtanut seurakunnan perustamiseen, jossa veli Dakieri matkustaa n 400 km vieraillessaan niiden luona, jotka ovat kiinnostuneita uskonpuhdistussanomasta. Sen tuloksena on kasvavaa kiinnostusta seurakuntaa kohtaan, mikä merkitsee sitä, että meidän pitäisi hankkia rakennus päämajaksi Madangiin.

Heinäkuussa 2008 veljet Henry Andrade ja Mike Brewer kävivät Papua-Uudessa-Guineassa nähdäkseen, kuinka Tyynenmeren unioni parhaiten voisi auttaa evankeliumityössä täällä, ja veli Dakierin mukaan he saivat

varmistettua 90 vuoden vuokrasopimuksen eräästä maa-alueesta, jonne voitaisiin rakentaa seurakuntatalo. Tämän kansan hengellisen hyvinvoinnin kannalta olisi tärkeää saada tämä rakennus rakennettua Hänen nimensä kunniaksi. Valitettavasti meiltä puuttuu varoja rakentaa talo tälle tontille. Toivomme, että veli Peter Dakieri pian pääsee muuttamaan Madangiin tukemaan työtä ja perustamaan päämajan sinne. Saamamme tontti on lähellä kaupunkia, niin että ihmiset pääsevät sinne helposti. Veljet Henry ja Mike ovat jo tavanneet ihmisiä, jotka ovat liittyneet Herran laumaan, ja toiset odottavat, että saavat liittyä seurakuntaan. Rukoilkaa, että hyvä Herra siunaisi meitä, ja saisimme seurakuntatalon Papua-Uuteen-Guineaan.

Ihmiset täällä ovat hyvin köyhiä, ja heillä on monenlaisia tarpeita. Vaatteet, koulutus, terveys ja ravinto ovat tärkeitä, että nämä ihmiset selviytyvät, varsinkin köyhimmät. Samoin tarvittaisiin rahaa palkkoihin veli Dakierille, joka on valittu Papua-Uuden-Guinean seurakunnan johtajaksi, ja veli Keppelille, joka on nimitetty raamattutyöntekijäksi, jotta he voisivat jatkaa hyvin edistyvää työtä.

Rukoilkaa hartaasti tämän maan puolesta, jossa on niin paljon suuria tarpeita. Rohkaisen myös antamaan avokätisesti tukea Papua-Uuden-Guinean työlle.

Tämä ei ole ainoastaan työtä lähetykseurakunnan hyväksi, vaan se merkitsee suurta uhrausta edistää evankeliumia hyvin köyhässä maassa.

Siunatkoon kaikkivaltias Jumala sinua, kun harkitset vastausta Papua-Uuden-Guinean tarpeisiin.

Pääkonferenssin alueellinen edustaja ja Oseanian unionin johtaja, Anton Salavyov